

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 103.

Vydána dne 27. prosince 1946.

Cena Kčs 6.60.

O B S A H:

233. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 21. února 1946, č. 31 Sb., o dani z obrátu.

233.

Vládní nařízení

ze dne 10. prosince 1946,

jímž se provádí zákon ze dne 21. února 1946,

č. 31 Sb., o dani z obrátu.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 21. února 1946, č. 31 Sb., o dani z obrátu:

Čl. 1.

K § 1, odst. 1, č. 1 zákona.

Pojem tuzemska, tuzemských dodávek a výkonů.

(¹) Tuzemskem podle zákona o dani z obrátu (nadále jen zákon) a tohoto nařízení se rozumí československé státní území a skladiště československých celních úřadů, která leží na cizím státním území.

(²) Za tuzemské dodávky se považují, pokud nejde o pronájmy a propachtování:

1. dodávka předmětu, jsoucího v době uzavření dodávky v tuzemsku, nehledíc na to, zda dodávka jest prováděna (splňována) v tuzemsku či v cizině, a na to, kde dodávka byla zprostředkována a uzavřena;

2. dodávka předmětu, jsoucího v době uzavření dodávky v cizině, uzavřená v tuzemsku, bude-li dotčený předmět dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezen do tuzemska;

3. dodávka předmětu, jsoucího v době uzavření dodávky v cizině, uzavřená v cizině, ale zprostředkována nebo prováděna (splňována) tuzemskou provozovnou tuzemského podnikatele, který má bydliště nebo sídlo v cizině (§ 5, odst. 2, č. 2 zákona), bude-li dotčený předmět dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezen do tuzemska;

4. dodávky, které se здаňují (§ 1, odst. 3 zákona) při obchodech komisionářských a v případech, kdy někdo obstarává dodávky vlastním jménem na cizí účet, má-li dodavatel bydliště, sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a je-li předmět dodávky v době uzavření dodávky:

a) v tuzemsku;

b) v cizině, bude však dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezen do tuzemska;

5. dodávka práva, jehož má býti užíváno v tuzemsku, nehledíc na to, zda ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byla dodávka uzavřena. Za tuzemské se však nepovažují dodávky práva patentního a jiných výrobních oprávnění stejného druhu, při nichž ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v cizině;

6. převzetí závazku za úplatu něco dovola-
vati nebo trpěti, něco nekonati nebo něčeho se zříci, vztahuje-li se závazek na tuzemsko, nehledíc na to, zda ten, kdo se zavazuje, má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byl závazek převzat.

(³) Pronájmy a propachtování se považují za dodávky tuzemské, má-li býti pronajatých

nebo propachtovaných předmětů užíváno v tuzemsku, nehledíc na to, zda pronajimatel nebo propachtovatel má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde došlo ke smlouvě o pronájmu nebo propachtování. Má-li býti pronajatého nebo propachtovaného předmětu užíváno jak v tuzemsku tak i v cizině, považuje se dodávka za tuzemskou pouze co do částí, která připadá na užívání předmětu v tuzemsku. Za tuzemské se však nepovažují pronájmy práva patentního a jiných výrobních oprávnění stejného druhu, při nichž pronajimatel má bydliště nebo sídlo v cizině.

(4) Za tuzemské výkony se považují výkony, prováděné v tuzemsku, nehledíc na to, zda ten, kdo výkon provádí, má bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byl výkon smlouven.

(5) Vlastní spotřeba se považuje za tuzemskou, týká-li se předmětů vzatých z podniků, závodů nebo provozoven, které jsou v tuzemsku.

Čl. 2.

K § 1, odst. 1, č. 3 zákona.

Dovoz, průvoz.

A. Dovoz.

(1) Podle § 1, odst. 1, č. 3 zákona podléhá dovoz všech předmětů zásadně dani z obrátu, nehledíc na to, kdo a z jakých důvodů předmět dováží. Vláda může nařízením stanovit, že dovoz některých předmětů, zejména surovin, polotovarů, strojů nebo přístrojů, které v tuzemsku nejsou vůbec vyráběny nebo nejsou vyráběny v dostatečném množství, nepodléhá dani nebo podléhá dani snížené. Nařízením o paušalování daně (§ 19, odst. 8 zákona) může býti stanoveno, že dovoz podléhá paušálu, který nahrazuje i pravidelnou nebo sníženou daň z obrátu při dovozu, nestanoví-li nařízení o paušalování daně jinak.

(2) Dovoz jest osvobozen od daně z obrátu pouze v případech, uvedených v § 4, odst. 1, č. 10 a 17 zákona.

B. Průvoz.

Průvoz nepodléhá dani pod podmínkou, že v době průvozu nedošlo v tuzemsku k zdani-
telné dodávce a že zboží neopustilo celní nebo železniční úschovu.

Čl. 3

K § 1, odst. 3 zákona.

Obchody komisionářské.

Při posuzování, jde-li o obchod komisionářský, rozhoduje, či jménem a na či účet byl obchod uzavřen. Totéž platí obdobně v případech, kdy někdo obstarává vlastním jménem na cizí účet dodávky nebo výkony.

Čl. 4.

K § 4, odst. 1, č. 2 zákona.

Osvobození vývozních dodávek.

(1) Dodávka jest osvobozena od daně z obrátu jakožto vývozní dodávka, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

1. jde-li o dodávku, kterou uzavřel tuzemský podnikatel (§ 5, odst. 2 zákona) s cizozemským odběratelem (odstavec 2);

2. vyveze-li se (odstavec 3) předmět této dodávky do ciziny;

3. prokáže-li (odstavec 5 až 11) podnikatel uvedený v č. 1 ve výměrovacím řízení, že byly splněny podmínky uvedené pod č. 1 a 2.

(2) Cizozemským odběratelem se rozumí:

1. odběratel, který nemá v tuzemsku ani bydliště nebo sídlo ani provozovnu;

2. odběratel, který nemá v tuzemsku bydliště nebo sídlo, má však v tuzemsku provozovnu. Dodávka tomuto odběrateli nesmí býti ani uzavřena jeho provozovnou v tuzemsku ani provedena nebo splněna prostřednictvím této provozovny.

(3) O vývoz podle odstavce 1, č. 2 jde, přepraví-li nebo dá-li přepravit předmět z tuzemska do ciziny:

1. tuzemský podnikatel, který uzavřel dodávku vyváženého předmětu s cizozemským odběratelem, nebo

2. tuzemský podnikatel, který prodal vyvážený předmět tuzemskému podnikateli uvedenému v č. 1, nepřevédl však na něho fyzickou držbu tohoto předmětu (neprovedl hmotné odevzdání předmětu), nýbrž na jeho příkaz přepravil nebo dal přepravit předmět do ciziny, nebo

3. cizozemský odběratel nebo jeho zmocněnec. Předpokladem je, že tuzemský podnikatel, který uzavřel dodávku vyváženého před-

mětu s cizozemským odběratelem, odevzdal tento předmět v tuzemsku cizozemskému odběrateli nebo jeho zmocněnci. Dále jest v tomto případě pro uznání vývozu nutný, aby cizozemský odběratel nebo jeho zmocněnec přepravil nebo dal přepravit předmět v nezměněném stavu do ciziny nejpozději do tří měsíců ode dne, ve kterém mu jej v tuzemsku odevzdal zmíněný jeho dodavatel (tuzemský podnikatel), a aby v této lhůtě nedošlo v tuzemsku k další dodávce cizozemského předmětu.

(4) Ve všech případech, uvedených v odstavci 3, přísluší nárok na osvobození pouze tuzemskému podnikateli, který uzavřel dodávku vyváženého předmětu s cizozemským odběratelem. Tento podnikatel je označován dále jako vývozce.

(5) Vývozce jest povinen skutečnost, že dodávku uzavřel s cizozemským odběratelem, prokázati závěrečným listem nebo jinými písemnými doklady (zejména doklady o nabídce a o jejím přijetí), z nichž je ona skutečnost zřejmá. Z dokladů buďtež patrný: jména (firmy) a adresy (bydliště, sídla) obou smluvních stran (vývozce i cizozemského odběratele), druh (v obchodě obvyklé označení), váha, množství a cena zboží.

(6) Vývozce jest povinen skutečnost, že předmět dodávky, kterou uzavřel s cizozemským odběratelem, byl vyvezen do ciziny, prokázati:

1. při zásilkách přepravených do ciziny poštou:

řádně vedenou evidenční knihou o vývozu (odstavec 7) a poštovní podací stvrzenkou;

2. při zásilkách přepravených do ciziny jinak než poštou (na př. železnicí, lodí, letadlem, motorovým vozidlem):

řádně vedenou evidenční knihou o vývozu (odstavec 7), dále vývozním prohlášením (odstavec 8), na němž výstupní celní úřad potvrdil, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území, a na výzvu berní správy též přepravními listinami (nákladním listem, konosamentem a pod.) nebo jejich duplikáty.

(7) Evidenční knihou o vývozu se rozumí kniha nebo záznam podle vzorce v příloze č. 1. Je-li vývozce sám výrobcem vyvezeného zboží, poznamená stručně v sloupci 3, že vyvezené zboží sám vyrobil (na př. slovy „vlastní výroba“). Jde-li o zboží, které si vývozce dal vyrobiti ve zmlouvě, poznamená ve sloupci 3

jméno (firmu) a bydliště (sídlo) toho, jenž zboží vyrobil ve zmlouvě, a zároveň poznamená „výroba ve zmlouvě na můj účet“; totéž platí, jde-li pouze o opracování, zúšlechťení nebo jinou úpravu zboží před jeho vývozem. Vyplnění sloupců 2, 4 až 8 v obou případech odpadá. V případě odstavce 3, č. 3 poznamená vývozce ve sloupci 17 evidenční knihy o vývozu den odevzdání předmětu v tuzemsku cizozemskému odběrateli nebo jeho zmocněnci; odevzdal-li předmět zmocněnci cizozemského odběratele, poznamená ve sloupci 18 evidenční knihy o vývozu též jméno (firmu) a adresu tohoto zmocněnce. Jsou-li údaje, které mají býti zaznamenány ve sloupcích 4 a 13, stejné, stačí je zapsati pouze ve sloupci 4 a ve sloupci 13 na tento zápis poukázati. Druh zboží lze uvést v obchodě obvyklým souhrnným označením (na př. textilní zboží), jsou-li připojeny opisův nákupního i prodejního účtu.

(8) Aby mohl býti vývoz prokázán též vývozním prohlášením, musí býti k nákladnímu listu nebo jiné přepravní listině pro přímou přepravu do ciziny připojeno řádně vyplněné a náležitě frankované prohlášení vývozce podle vzorce v příloze č. 2 (vývozní prohlášení), opatřené adresou vývozce. Na přepravní listině nutno vyznačiti, že vývozní prohlášení bylo k ní připojeno. Vývozní prohlášení jest v nákladním listu (dopravní listině) připevniti tak, aby byla zamezena jeho ztráta. Celní úřad se přesvědčí při prohlídce o správnosti vývozního prohlášení, dohlédne na výstup, potvrdí jej na vývozním prohlášení otiskem úředního razítka a podpisem a zašle vývozní prohlášení hned vývozci. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí býti řádně vyplněné vývozní prohlášení předloženo přímo celnímu úřadu, který prohlášení potvrdí a hned vrátí.

(9) Údaje o druhu a množství zboží buďtež v dokladech, uvedených v odstavcích 5 až 8, vyznačeny tak, aby nebylo pochybností o tom, že zboží, jehož dodávku vývozce uzavřel s cizozemským odběratelem, je totožné se zbožím vyvezeným do ciziny. Tuto totožnost je vývozce povinen prokázati ještě opisem účtu za vyvezené zboží. Z účtu buďtež patrný: jména (firmy) a adresy (bydliště, sídla) vývozce i cizozemského odběratele, druh, váha, množství a cena zboží. Ustanovení odstavce 7, poslední věty není tím dotčeno.

(10) Ministerstvo financí nebo úřad jím k tomu zmocněný může tuzemskému podnikateli na žádost povolit, aby prokazoval vývoz jinak než jak je stanoveno v odstavcích 6 až 8. Jde-li o žadatele, který svůj podnik

v tuzemsku provozuje toliko na území Slovenska, je místo ministerstva financí nebo úřadu jím zmocněného příslušným pověřenectvem financí nebo úřad jím k tomu zmocněný. Povolení se může týkat i též celé skupiny podnikatelů.

(11) Berní správa může tuzemského podnikatele na žádost zprostiti povinnosti prokazovati vývoz evidenční knihou o vývozu (odstavce 6 a 7), jsou-li údaje, které mají být zaznamenávány v evidenční knize o vývozu, spolehlivé a snadno zjištělny v řádně vedených obchodních nebo hospodářských knihách a doložkách k nim nebo v řádně vedených záznamech pro účely daňové a doložkách k nim.

(12) Úřad může úlevu podle odstavce 10 nebo 11 vázati na podmínky a může ji měniti nebo rušiti, i když si to při jejím povolení nevyhradil. Rozhodnutí berní správy o úlevě podle odstavce 11 může býti na žádost přezkoušeno finančním úřadem II. stolice (na Slovensku pověřenectvem financí).

Čl. 5.

K § 4, odst. 1, č. 8 zákona.

Osvobození dodávek drahých kovů a jejich směsí k ražení peněz.

(1) Od daně z obrátu jsou osvobozeny dodávky drahých kovů (zlata a stříbra), rudy, obsahující tyto kovy, hutních výrobků a směsí těchto kovů v zrnech, prutech nebo listech a předmětů z těchto kovů jen tehdy, prokáže-li dodavatel potvrzením nabyvatelovým,

1. že jde o dodávku Československému státu (dále jen stát) nebo osobě státem k nákupu zmocněné a

2. že se předmětu této dodávky použije k ražení peněz.

(2) Potvrzení nutno uschovati pro případ daňové kontroly (§ 16 zákona).

Čl. 6.

K § 4, odst. 1, č. 7 zákona.

Osvobození dodávek vody, plynu, elektrického proudu a výkonů jatečných.

(1) Osvobození dodávek vody, plynu a elektrického proudu od daně z obrátu se nevztahuje na dodávky a výkony instalační.

(2) Od daně z obrátu nejsou osvobozeny dodávky, související s výkony jatečnými, jako prodej krve, mrvy, odpadků atd.

(3) Veřejným osvětlením se rozumí osvětlení ulic, veřejných cest, náměstí, veřejných sadů a podobných míst, nikoli však osvětlení veřejných budov (škol, kostelů, nádraží, nemocnic atd.).

Čl. 7.

K § 4, odst. 1, č. 10 zákona.

Osvobození dovozu.

(1) Podle § 4, odst. 1, č. 10 zákona jest dovoz (§ 1, odst. 1, č. 3 zákona) osvobozen od daně z obrátu v těchto případech:

1. od pravidelné (též snížené) i paušalované daně jest dovoz osvobozen v případech a za podmínek, uvedených v §§ 62 až 66, 87 a 105 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. Nařízením o paušalování daně (§ 19, odst. 8 zákona) může však býti stanoveno, že dovoz i v těchto případech není osvobozen od paušálu;

2. jen od pravidelné (též snížené) daně jest dovoz osvobozen v případech a za podmínek, uvedených v § 69 celního zákona. Nařízením o paušalování daně může však býti stanoveno, že dovoz jest v tomto případě osvobozen i od paušálu.

(2) Podmínky, za nichž jest dovoz osvobozen podle § 4, odst. 1, č. 17 zákona od daně z obrátu, stanoví čl. 12.

Čl. 8.

K § 4, odst. 1, č. 12 zákona.

Osvobození dodávek léčiv, výkonů lékařských atd. Pojem veřejných léčebných a ošetrovacích ústavů a lázeňských podniků.

(1) Od daně z obrátu jsou osvobozeny:

1. za podmínky, že úplaty za ně hradí nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění nebo náhradní vnitřní zařízení vyňatých zaměstnavatelů podle příslušných právních ustanovení anebo že jsou prováděny pro osoby, opatřené vysvědčením chudoby;

a) dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek terapeutických), lékařských (léčebných) přístrojů a nástrojů, léčebných vod, dodávky a výkony, záležející v podávání léčebných lázní, výkony lékařské a porodnické, nehledíc na to, kdo je provádí;

b) všeliké dodávky a výkony, prováděné veřejnými nebo soukromými léčebnými a ošetrovacími ústavami (čítajíc v to ústavy nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění a ústavy náhradních vnitřních zařízení vyňatých zaměstnavatelů) a lázeňskými podniky;

2. aniž je splněna podmínka uvedená v ustanovení č. 1:

a) dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek terapeutických), lékařských (léčebných) přístrojů a nástrojů a léčebných vod, jsou-li prováděny pro veřejné (nikoliv také soukromé) léčebné a ošetrovací ústavy, ústavy nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění nebo ústavy náhradních vnitřních zařízení vyňatých zaměstnavatelů, nehledíc na to, kdo je provádí;

b) všeliké dodávky a výkony, prováděné veřejnými (nikoliv také soukromými) léčebnými a ošetrovacími ústavami na všeobecných třídách;

c) všeliké dodávky a výkony, prováděné lázeňskými podniky za cenu sniženou z důvodů sociálních, činí-li toto snížení nejméně 50% plné ceny. Tato osvobození neplatí v případech, kdy daň jest paušalována.

(2) Osvobození uvedená v odstavci 1, č. 1, písm. a) a č. 2, písm. a) se vztahují také na dodávky umělých součástí lidského těla (protéz), jakož i orthopedických pomůcek. K ústavům uvedeným v odstavci 1, č. 1, písm. b) a č. 2, písm. a) patří též zařízení preventivní zdravotní péče (na př. poradny), zařízení diagnostická a ambulantní. Ústavy náhradních vnitřních zařízení vyňatých zaměstnavatelů se rozumějí též vojenské nemocnice, vojenské léčebné ústavy, vojenské invalidovny a vojenské lékárny.

(3) Osvobození uvedeného v odstavci 1, č. 2, písm. a) se též použije, nejsou-li léčiva, léčebné pomůcky (včetně pomůcek terapeutických), lékařské (léčebné) přístroje a nástroje a léčebné vody dodávány přímo veřejným léčebným nebo veřejným ošetrovacím ústavům, ústavům nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění anebo ústavům náhradních vnitřních zařízení vyňatých zaměstnavatelů, nýbrž provozovatelům těchto ústavů. Podmínkou osvobození však je, že dodavatel prokáže

potvrzením příjemce dodávky, že dodané předměty jsou určeny pro potřebu ústavů provozovaných jím v rámci veřejné zdravotní správy nebo v rámci provádění veřejnoprávního sociálního pojištění.

(4) Nositeli veřejnoprávního sociálního pojištění nebo náhradními vnitřními zařízeními vyňatých zaměstnavatelů jsou:

1. nositelé veřejnoprávního nemocenského pojištění, jako nemocenské pojišťovny podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících, Ústřední svaz nemocenských pojišťoven, Nemocenská pojišťovna soukromých zaměstnanců, revírní bratrské pokladny, Léčebný fond veřejných zaměstnanců, Kněžská nemocenská pokladna v Přerově, Léčebný fond poštovních zaměstnanců, Nemocenská pojišťovna československých státních drah, okresní sociální pojišťovny na Slovensku a vnitřní zařízení zaměstnavatelů, jejichž zaměstnanci jsou podle platných předpisů vyňati z povinného pojištění nemocenského;

2. nositelé veřejnoprávního úrazového pojištění, jako Úrazová pojišťovna pro zemi Českou v Praze, Úrazová pojišťovna pro zemi Moravskoslezskou v Brně, Ústřední sociální pojišťovna v Bratislavě a úrazová zaopatření československých státních drah, československé pošty a československé tabákové režie;

3. nositelé veřejnoprávního důchodového pojištění, jako Ústřední sociální pojišťovna, Ústřední bratrská pokladna, Všeobecný penzijní ústav, náhradní ústavy podle zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb., o penzijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících, Pensijní ústav soukromých drah v Brně, pensijní zařízení soukromých drah podle vládního nařízení ze dne 9. února 1933, č. 33 Sb., o penzijním pojištění zaměstnanců soukromých drah, Ústřední sociální pojišťovna v Bratislavě, Provisní fond poštovních zaměstnanců, Fond pro invalidní a starobní pojištění poštovních zaměstnanců, Fond pro invalidní a starobní pojištění zaměstnanců československých státních drah a další vnitřní zařízení zaměstnavatelů, jejichž zaměstnanci jsou podle platných předpisů vyňati z povinného pojištění důchodového.

(5) Veřejnými léčebnými ústavami jsou takové, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a jsou povinny přijímat nemocné nehledíc na jejich státní nebo domovskou pří-

slušnost, náboženství a schopnost platit. Veřejnými ošetrovacími ústavy jsou takové, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a u nichž převládá ráz ošetrovací (veřejné porodnice a nalezince, ústavy pro choromyslné a pod.). Všeobecnou třídou jest rozuměti tu třídu, na niž se za léčení nebo za ošetrování vybírá nejnižší předem stanovená sazba.

(e) Lázeňskými podniky jsou:

1. veškerá léčebná lázeňská zařízení (na př. lázeňské ústavy, lázeňská sanatoria) k využití přírodních léčivých prostředků (léčivého zřídla, slatiny, bahna či jiného přírodního léčivého produktu nebo léčivého podnebí);

2. zařízení, která lázeňské léčení jen podporují (na př. fysiotherapeutická zařízení, ústavy dietetické, ústavy ubytovací), pokud již jsou anebo budou úředně povolena.

Čl. 9.

K § 4, odst. 1, č. 14 zákona.

Osvobození vlastní spotřeby z důvodu dobročinného upotřebení.

(1) Dobročinným upotřebením se rozumí:

1. bezúplatná věnování na dobročinné účely (odstavec 2), poskytnutá

a) státu, svazkům územní samosprávy nebo jiným korporacím veřejného práva;

b) fondům nebo nadacím, které podle svého účelového určení i skutečně slouží výhradně a přímo dobročinným účelům;

c) závodnímu zastupitelstvu nebo jednotné odborové organizaci zaměstnanců;

d) spolkům nebo jiným sdružením, potvrdí-li spolek nebo jiné sdružení písemně dárce, že podle stanov i skutečně vyvíjí dobročinnou činnost (odstavec 2) a že darovaného předmětu použije výhradně a přímo v rámci této činnosti;

2. bezúplatná věnování, která podnikatel poskytne svému zaměstnanci v uznání jeho vynikajících pracovních výkonů nebo jiných jeho zásluh o podnik;

3. upotřebení předmětů při provádění péče o chudé, jde-li o předměty, které stát, svazky územní samosprávy nebo jiné veřejnoprávní korporace bezúplatně vezmou z vlastních podniků za účelem takového upotřebení.

(2) Bezúplatnými věnováními na dobročinné účely (odstavec 1, č. 1) se rozumějí věnování, která sledují zmírnění nouze a chudoby nebo konání lásky k bližnímu. Totéž platí

obdobně pro pojem dobročinné činnosti (odstavec 1, č. 1, písm. d).

(3) Peněžitá věnování jsou, pokud jde při nich o zdanitelnou vlastní spotřebu, osvobozena od daně z obrátu podle § 4, odst. 1, č. 4 zákona bez ohledu na účel věnování a bez ohledu na to, komu jsou poskytována. Totéž platí pro bezúplatná věnování ostatních věcí, na něž se rovněž vztahuje osvobození již podle § 4, odst. 1, č. 4 zákona, jakož i pro bezúplatná věnování předmětů československých státních finančních monopolů (§ 4, odst. 1, č. 5 zákona).

Čl. 10.

K § 4, odst. 1, č. 15 zákona.

Pojem celkového obrátu.

(1) Celkovým obrátem se rozumí roční hrubý obrát, zjištěný za poslední předcházející kalendářní rok (rozhodný kalendářní rok) tak, že se sečtou

a) úplaty, které podnikatel přijal v rozhodném kalendářním roce za zdanitelné dodávky a výkony (v zemích České a Moravskoslezské též úplaty přijaté za zdanitelné dodávky a jiná plnění);

b) obecné ceny věcí a výkonů, které podnikatel přijal, — při směně, t. zv. protiúčtech a pod. — v rozhodném kalendářním roce za zdanitelné dodávky a výkony (v zemích České a Moravskoslezské též za zdanitelné dodávky a jiná plnění);

c) obecné ceny rozhodné pro vyměření paušalované daně z obrátu u předmětů, které podnikatel jakožto jejich výrobce dodal v rozhodném kalendářním roce za nižší úplaty, než byly jejich obecné ceny ve velkém, takovému podnikateli, který u něho ony předměty výhradně nebo převážně nakupoval a je v nezměněném stavu dále dodával,

d) základy, které podle nařízení nebo vyhlášky o paušalování daně z obrátu jsou rozhodné pro zdanění převodů zboží a výkonů mezi tuzemskými závody téhož podniku nebo mezi právně nesamostatnými tuzemskými podniky téhož majitele, k nimž došlo v rozhodném kalendářním roce,

e) obecné ceny předmětů, které podnikatel vzal v rozhodném kalendářním roce ze svého podniku (ze svých podniků) pro vlastní spotřebu

a od součtu položek, uvedených pod písm. a) až e), se odečtou úplaty, které podnikatel vrátil v rozhodném kalendářním roce.

(2) Podle ustanovení odstavce 1 jest po prvé zjistiti celkový obrat za kalendářní rok 1946. Při tom se započítají do celkového obratu též ceny, rozhodné v zemích České a Moravskoslezské pro t. zv. dodatkové zdanění dodávek, k nimž došlo v měsících lednu a únoru 1946. Položky, uvedené v odstavci 1, písm. c) a d), se týkají pouze paušalované daně z obratu, platné na území Slovenska pro dobu do 28. února 1946. Jest však k nim přihlížeti, dojde-li opět k paušalování daně z obratu.

(3) Celkový obrat za kalendářní rok 1945 se zjistí u podniků, které byly v tomto roce provozovány v zemích České a Moravskoslezské, tak, že se sečtou

a) úplaty, které podnikatel přijal v kalendářním roce 1945 za zdanitelné dodávky a jiná plnění,

b) úplaty, které podnikatel přijal v kalendářním roce 1945 za zdanitelné dodávky a výkony, u nichž daňová povinnost vznikla před 1. říjnem 1940,

c) hodnoty dodávek nebo jiných plnění, které podnikatel přijal (při směně, t. zv. protiúčtech a pod.) v kalendářním roce 1945 za zdanitelné dodávky a jiná plnění, po případě za zdanitelné dodávky a výkony,

d) ceny rozhodné pro t. zv. dodatkové zdanění dodávek, k nimž došlo v kalendářním roce 1945,

e) ceny předmětů, které podnikatel vzal v kalendářním roce 1945 ze svého podniku pro vlastní spotřebu

a od součtu položek, uvedených pod písm. a) až e), se odečtou úplaty, které podnikatel vrátil v kalendářním roce 1945.

(4) U podniků, závodů nebo provozoven, které byly v kalendářním roce 1945 provozovány na území Slovenska, se zjistí celkový obrat za kalendářní rok 1945 obdobně podle ustanovení odstavce 1.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně pro podnikatele, jimž bylo povoleno zdaňovati ceny za dodávky a výkony účtované. Na místo přijatých úplatů nastupují u nich zpravidla účtované ceny.

(6) Při zjišťování celkového obratu se nepřihlíží k tomu, zda jde o dodávky a výkony (po případě dodávky a jiná plnění) podrobené dani z obratu či od ní osvobozené nebo zda je u nich daň z obratu kryta paušálem či nikoliv. Totéž platí u vlastní spotřeby. Rovněž nezáleží na tom, zda daňová povinnost u nich vznikla již po 28. únoru 1946 či ještě před 1. březnem 1946.

(7) Do celkového obratu se započítávají též úplaty (ceny) ve starých platidlech.

(8) Má-li podnikatel dva nebo více podniků, závodů nebo provozoven, je rozhodný celkový obrat všech podniků, závodů nebo provozoven, nehledíc na to, zda některé z nich jsou v zemích České a Moravskoslezské (nebo jen v jedné z těchto zemí) a některé na Slovensku.

(9) U podnikatelů, kteří neprovozovali podnikatelskou činnost po celý rozhodný kalendářní rok, stanoví se celkový (roční) obrat v poměru k obratu, dosaženému za část rozhodného kalendářního roku, po kterou podnikatelskou činnost provozovali.

Čl. 11.

K § 4, odst. 1, č. 16 zákona.

Osvobození dodávek a výkonů domáckých pracovníků.

(1) Domáckým pracovníkem se rozumí každý, kdo ve svém obydlí nebo ve své dílně sám nebo se členy své rodiny (odstavec 2), žijícími s ním ve společné domácnosti, bez cizích pomocných dělníků zpracovává hmoty, které obdrží od podnikatelů, jimž odvádí hotový výrobek a zbytky zpracovaných hmot a od nichž obdrží za svou práci jen smlouvenou mzdu od kusu.

(2) Členy rodiny domáckého pracovníka se rozumějí:

1. rodiče, nevlastní rodiče, osvojitelé, pěstouni, tchán, tchýně, prarodiče;

2. manžel nebo manželka, druh nebo družka;

3. děti, nevlastní děti, osvojenci, schovanci, zeťové, snachy, vnuci (vnučky) a právnucci (pravnučky);

4. sourozenci a osoby sešvagřené až do druhého stupně a jejich děti (též nevlastní děti, osvojenci, schovanci);

5. sourozenci druhá nebo družky.

K tomu, zda příbuzenství nebo švagrovství spočívá na manželském či nemanželském zrození nebo spolužití, se nepřihlíží.

(3) Nezáleží na tom, zda domácký pracovník nebo členové jeho rodiny, žijící s ním ve společné domácnosti, mají živnostenské oprávnění a zda provozují kromě domácké práce ještě jinou samostatnou výdělečnou činnost či nikoli. Osvobození platí i tehdy, když zmí-

něné osoby používají při zpracování cizích surovin a polotovárů vlastních strojů, nástrojů nebo pomocných látek. Osvobození není na záadu, použije-li se z příkazu a na účet podnikatele (objednatele) ojedinele surovin nebo polotovárů, které si obstaral sám domácí pracovník nebo člen jeho rodiny, žijící s ním ve společné domácnosti.

Čl. 12.

K § 4, odst. 1, č. 17 zákona.

Osvobození dovozu pro stát.
Osvobození dovozu předmětů
pro léčebné účely.

(1) Podle § 4, odst. 1, č. 17 zákona jest osvobozen od daně z obratu:

1. dovoz jakýchkoliv předmětů, děje-li se přímo pro stát (státní úřady, ústavy atd.) nebo pro takové státní podniky, které náležejí k podnikům prohlášeným za spravované podle zásad obchodního hospodaření;

2. dovoz toliko léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek terapeutických), lékařských (léčebných) přístrojů a nástrojů a léčebných vod, děje-li se přímo pro veřejné léčebné a ošetrovací ústavy, ústavy nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění, ústavy náhradních vnitřních zařízení vyňatých zaměstnavatelů anebo pro provozovatele těchto ústavů. Ustanovení čl. 8, odst. 2, 4 a 5 tohoto nařízení platí i pro toto osvobození.

(2) Podmínkou osvobození podle odstavce 1, č. 1 jest, že se při celním projednání potvrzením příslušného státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku prokáže, že dovážený předmět jest určen k jeho potřebě, nikoliv však k dalšímu zeizení v nezměněném stavu. Jde-li o dovoz pro státní podnik, musí se tímto potvrzením též prokázat, že podnik nenáleží k podnikům vyhlášeným za spravované podle zásad obchodního hospodaření. Potvrzení musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou toho státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, pro který jest dovážený předmět určen; v potvrzení musí býti též uvedena položka, pod kterou bude dovážený předmět zařazen do inventáře. Celní úřad uschová potvrzení jako doklad k příslušné položce.

(3) Podmínkou osvobození podle odstavce 1, č. 2 jest, že se při celním projednání potvrzením provozovatele nebo osoby odpovědné za správu ústavu prokáže, že dovážený předmět

jest určen k plnění vlastních úkolů veřejného léčebného nebo ošetrovacího ústavu, ústavu nositele veřejnoprávního sociálního pojištění nebo ústavu náhradního vnitřního zařízení vyňatého zaměstnavatele v oboru zdravotní péče. Potvrzení musí obsahovati údaje, z nichž je zřejmo, že jde o takový ústav a o takové určení. Celní úřad uschová potvrzení jako doklad k příslušné položce.

(4) Osvobození podle odstavce 1 neplatí v případech, kdy jest daň paušalována, ledaže by byla výslovně stanovena v nařízení o paušalování daně.

(5) Osvobození podle odstavce 1 se nevztahuje na dovoz pro podniky znárodněné nebo národní.

Čl. 13.

K § 4, odst. 1, č. 18 zákona.

Osvobození některých výkonů
pro cizinu.

Podle § 4, odst. 1, č. 18 zákona jsou osvobozeny od daně z obratu pouze výkony, které záleží ve zpracování movitých věcí hmotných a jsou prováděny v tuzemsku z příkazu a na účet cizozemského objednatele (t. j. objednatele, který nemá v tuzemsku ani bydliště nebo sídlo ani provozovnu). Podmínkou osvobození je, že podnikatel, který tyto výkony provedl, prokáže, že se výkon děje z příkazu a na účet cizozemského objednatele, a dále že prokáže obdobně způsobem, stanoveným v čl. 4, odst. 6, 7 a 8, že předměty, získané zpracováním movitých věcí hmotných, vyvezl nebo dal vyvézt do ciziny. Ustanovení čl. 4, odst. 10, 11 a 12 platí tu obdobně.

Čl. 14.

K § 4, odst. 3 zákona.

Osvobození dobročinných nebo
vzdělávacích dodávek
nebo výkonů.

(1) Dodávkami nebo výkony výhradně a přímo dobročinnými se rozumějí dodávky nebo výkony, které směřují výhradně a přímo ke zmírnění nouze a chudoby nebo ke komání lásky k bližnímu bez nároku na plnou náhradu. Dobročinnými nejsou dodávky nebo výkony, které samy o sobě nejsou dobročinnými skutky, třebaš jejich výnos slouží do-

bročinným účelům (na př. pořádání zábavy ve prospěch dobročinného ústavu).

(2) Dodávkami nebo výkony výhradně a přímo vzdělávacími se rozumějí dodávky nebo výkony, které směřují výlučně k povznesení všeobecné vzdělanosti, k výchově vědecké, umělecké nebo politické, k povznesení všeobecné brannosti nebo k tělesné výchově a nemají povahy výdělečné vůbec nebo se dějí bez nároku na plnou náhradu. Totéž platí pro dodávky a výkony v oboru všeobecně prospěšného výzkumnictví a zkušebnictví.

(3) O osvobození nutno zvlášť žádati. Žádost se podává u příslušné berní správy a jest k ní přiložiti doklady a pomůcky vhodné pro posouzení, zda a v jaké míře jsou splněny předpoklady uvedené v odstavcích 1 a 2, zejména účetní závěrku nebo jiné účetní seřazení výsledků hospodaření za poslední předcházející kalendářní rok, podrobný přehled příjmů a vydání spojených s prováděním dodávek a výkonů, za jejichž osvobození se žádá. v posledním předcházejícím kalendářním roce, jakož i v uplynulé části běžného kalendářního roku, stanovy nebo jiné podobné statuty, provozní řád nebo jiné provozní směrnice, doklady o tom, v jaké výši jsou požadovány nebo jak jsou odstupňovány úplaty za dodávky a výkony, o jejichž osvobození se žádá, a pod. Žadatel může býti vyzván k podání vysvětlení a předložení dalších dokladů a pomůcek. O žádosti rozhoduje ministr financí po dohodě se zúčastněným ministrem nebo úřad, který ministr financí po dohodě se zúčastněným ministrem k tomu zmocnil. Jde-li o žadatele, který svůj podnik v tuzemsku provozuje toliko na území Slovenska, je místo ministra financí příslušným pověřenec financí, který osvobození může povolit po dohodě se zúčastněným pověřencem; pověřenec financí může po dohodě se zúčastněným pověřencem zmocniti podřízený úřad k rozhodnutí o žádosti. Dokud o žádosti není rozhodnuto, jest z dodávek a výkonů, za jejichž osvobození se žádá, platiti daň z obrátu.

Čl. 15.

K § 6, odst. 3 zákona.

Pojem výkonu veřejné moci.

(1) Výkonem veřejné moci se rozumí:

1. činnost státu, svazků územní samosprávy nebo jiných veřejnoprávních korporací, která spočívá v provádění veřejnoprávních úkolů, které jsou těmto korporacím vyhrazeny nebo

na ně přeneseny a při jejichž provádění vystupují veřejnoprávní korporace vůči příjemcům plnění jakožto nositelé veřejné moci;

2. činnost státu, spočívající ve vydávání Sbírky zákonů a nařízení republiky Československé, Sbírky nařízení Slovenské Národní rady, Úředního listu a úředních věstníků, jakož i činnost svazků územní samosprávy, spočívající ve vydávání úředních věstníků;

3. činnost fyzické osoby, spočívající v provádění veřejnoprávních úkolů (t. j. úkolů, které jsou vyhrazeny fyzickým osobám nebo jsou na ně přeneseny a při jejichž provádění vystupují fyzické osoby vůči příjemcům plnění jakožto nositelé veřejné moci), pokud úplatou za tuto činnost jest jiný než služební plat (zejména funkční požitky a podobné paušální náhrady) nebo odměna a náhrada výloh (po případě pouze náhrada výloh), vyplácené ve smyslu z pokladny státu, svazků územní samosprávy nebo jiné veřejnoprávní korporace, a pokud dále není stanoveno jinak.

(*) U veřejnoprávních korporací se předpokládá výkon veřejné moci (odstavec 1, č. 1) zejména tehdy, spočívá-li provádění veřejnoprávních úkolů v plněních, která jest příjemce plnění podle právního předpisu nebo úředního příkazu povinen přijmouti. To, zda úplata za činnost veřejnoprávní korporace je označována jako poplatek nebo dávka a je vymahatelná politickou exekucí či nikoliv, samo o sobě nerozhoduje.

(*) Ustanovení odstavce 1, č. 3 se nevztahuje na provádění veřejnoprávních úkolů v rámci provozování svobodného povolání (jako tomu jest na př. u notářů, zvěrolékařů, civilních inženýrů a pod.), na výkon funkce znalce, tlumočníka, správce konkursní podstaty, nuceného správce, jakož i na výkon funkce národního správce.

Čl. 16.

K § 7, č. 1 zákona.

Osvobození státu jakožto provozovatele poštovní a telekomunikační služby.

Osvobození se nevztahuje na zřizování, udržování a opravování soukromých telekomunikačních zařízení, dále na dodávky odpadkového materiálu (papíru, telegrafních a telefonních sloupů, drátů atd.) a dražební prodeje všeho druhu (též odpadkového materiálu).

Čl. 17.

K § 7, č. 4 zákona.

Osvobození spisovatelů,
vědeckých pracovníků
a umělců.

(1) Za spisovatele se považují spisovatelé děl, patřících do literatury umělecké (krásného písemnictví) i do literatury věcné (vědecké a odborné), jakož i překladatelé těchto děl.

(2) Za vědecké pracovníky se považují:

1. řádní i mimořádní profesori vysokých škol a habilitovaní docenti vysokých škol;

2. členové vědeckých korporací, pokud členství v těchto korporacích nelze nabýti na podkladě pouhé přihlášky za člena, nýbrž toliko zvolením, které se děje výlučně v uznání vědeckých zásluh;

3. vědeckí zaměstnanci vědeckých ústavů státu a svazků územní samosprávy, osvědčí-li jim správa ústavu vědeckou úroveň jejich činnosti;

4. vědeckí zaměstnanci jiných vědeckých ústavů, než uvedených pod č. 3, uznalo-li nebo uzná-li ministerstvo školství a osvěty (na Slovensku pověřenectvo školství a osvěty) ústav za vědecký a osvědčí-li těmto zaměstnancům správa ústavu vědeckou úroveň jejich činnosti;

5. jiné fyzické osoby, než uvedené pod č. 1 až 4 (na př. soukromí badatelé), osvědčí-li jim ministerstvo školství a osvěty po dohodě se zúčastněným ministerstvem (na Slovensku pověřenectvo školství a osvěty po dohodě se zúčastněným pověřenectvem) vědeckou úroveň jejich činnosti. Osvědčení není třeba pro spisovateelskou činnost v oboru věcné (vědecké a odborné) literatury (odstavec 1).

(3) Za umělce se považují hudební skladatelé a umělci-výtvarníci (čítají se v to tvůrci pracovníky v oboru uměleckého a kulturního filmu, na př. režiséry, scenaristy, kameramany a architekty).

(4) Osvobození se vztahuje jen na dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem spisovateelské, vědecké nebo umělecké činnosti. Vztahuje se tudíž osvobození na př. na dodávky práva autorského nebo provozovacího, na podávání vědeckých posudků vědeckým pracovníkem, přednáškovou činnost vědeckého pracovníka, dodávky obrazů nebo výtvarných děl, které umělec sám vytvořil a pod., nevztahuje se však na př. na výkony, záležející v pořádání výstav a pod. Jde-li o dodávky literárních děl, které spisovatel vydal vlastním nákladem, vztahuje se u něho osvobození pouze

na část úplat za tyto dodávky, o které prokáže, že připadá na činnost spisovateelskou; zbývající část, připadající na činnost vydavateelskou, jest dani podrobena.

(5) Podmínkou osvobození též jest, že souhrn úplat za zdanitelné dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem spisovateelské, vědecké nebo umělecké činnosti, nepřesáhl v posledním předcházejícím kalendářním roce 80.000 Kčs. Jde-li zároveň o spisovatele a vědeckého pracovníka (spisovatele a umělce, vědeckého pracovníka a umělce) nebo o spisovatele, vědeckého pracovníka i umělce, jest pro zjištění, zda uvedená podmínka je splněna či nikoliv, sečísti úplaty za zdanitelné dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem veškeré takové činnosti.

(6) Uplatňuje-li spisovatel, vědecký pracovník nebo umělec nárok na osvobození podle § 7, č. 4 zákona a má-li berní správa pochybnosti o tom, zda jde o spisovatele, vědeckého pracovníka nebo umělce anebo zda jde o dodávky a výkony, které jsou přímým výsledkem spisovateelské, vědecké nebo umělecké činnosti, může si o tom vyžádati dobrozdání ministerstva školství a osvěty (na Slovensku pověřenectva školství a osvěty) nebo — jde-li o tvůrčí pracovníky v oboru uměleckého a kulturního filmu — dobrozdání ministerstva informací (na Slovensku pověřenectva informací).

Čl. 18.

K § 8, odst. 2 zákona.

Ručení.

(1) Rodinnými příslušníky podnikatele se rozumějí:

1. rodiče, nevlastní rodiče, osvojitelé, pěstouni, tchán, tchýně, prarodiče;

2. manžel nebo manželka, druh nebo družka;

3. děti, nevlastní děti, osvojení, schovanci, zeťové, snachy, vnuci (vnučky) a právnucci (pravnučky);

4. sourozenci a osoby sešvagřené až do druhého stupně a jejich děti (též nevlastní děti, osvojení, schovanci);

5. sourozenci druha nebo družky.

(2) Nezáleží na tom, zda osoby uvedené v odstavci 1 žijí s podnikatelem ve společné domácnosti či nikoliv, zda příbuzenství nebo švagrovství spočívá na manželském či nemanželském zrození nebo spolužití. Manžel nebo manželka a osoby sešvagřené až do druhého stupně ručí podle § 8, odst. 2 zákona, i když

manželství, které založilo jejich manželský nebo švagrovský poměr k podnikateli, v době uplatnění ručení již netrvá. Totéž platí obdobně i u druhá nebo družky, i když v době uplatnění ručení již spolu nežijí.

(2) Osobou podstatně na podniku zúčastněnou se rozumí každá fyzická osoba, která sama nebo se svými rodinnými příslušníky (odstavec 1 a 2) dohromady je zúčastněna na podniku více než čtvrtinou. Účastenství prostřednictvím držitele (správce k věrné ruce) nebo prostřednictvím společnosti se tu klade na roveň přímému účastenství.

Čl. 19.

K § 9, odst. 1 a 5 zákona.

Pojem a použití obecné ceny.

(1) Cenou obecnou se rozumí cena, která se v době provedení dodávky nebo výkonu nebo v době celního projednání obvykle platí za předměty nebo výkony stejného nebo podobného druhu v místě bydliště nebo sídla dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí, nebo v místě celního projednání, a to při dodávkách nebo dovozu ve velkém, cena ve velkém, při dodávkách nebo dovozu v malém, cena v malém.

(2) Při vlastní spotřebě, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení (darování atd.) nebo pro podnikatelské zaměstnance, jest základem daně cena obecná (odstavec 1) v době, kdy předměty byly vzaty pro vlastní spotřebu.

(3) Poskytuje-li podnikatel svému zaměstnanci jako mzdu (plat) za práci nebo jako část mzdy (platu) za práci naturální požitky, ocení se tyto naturální požitky hodnotami, které jsou podkladem ocenění pro obor veřejnoprávního sociálního pojištění; není-li takového podkladu, ocení se zmíněné naturální požitky podle běžných spotřebitelských cen. Totéž platí pro oceňování naturálních požitků, které podnikatel poskytuje svému bývalému zaměstnanci, vdově po něm anebo sirotku (sirotkům) po něm jako součást odpočinkového, zaopatřovacího nebo jiného podobného platu anebo podpory.

(4) Jde-li o zdanitelné dodávky, výkony a vlastní spotřebu, jest berní správa oprávněna, zdá-li se jí přiznaná obecná cena nepřiměřenou, použití za podmínek uvedených v § 19 zákona obecných cen stanovených odhadem.

(5) Jde-li o zdanitelný dovoz a neudal-li nebo neprokázal-li poplatník úplatu nebo obecnou cenu dováženého předmětu anebo zdá-li se udaná a prokázaná úplata nebo obecná cena celnímu úřadu nízkou, stanoví celní úřad (po případě po slyšení znalce) obecnou cenu částkou, kterou uzná za přiměřenou (§ 17, odst. 3, čtvrtá věta zákona).

Čl. 20.

K § 9, odst. 5 zákona.

Pojem nezměněného stavu.

O nezměněný stav podle ustanovení § 9, odst. 5 zákona jde tehdy, jestliže podnikatel nakoupené předměty před další dodávkou ani nezpracuje nebo nezuschlechtí ani si je nedá zpracovat nebo zuschlechtit ve vzdělání ani jich nepoužije k sestavení nového předmětu nebo jako součástky při výrobě jiného předmětu a není proto sám povinen z dodávek těchto předmětů platit paušalovanou daň podle ustanovení příslušného nařízení o paušalování daně nebo daň pravidelnou.

Čl. 21.

K § 9, odst. 6 zákona.

Přepočítání cizích měn a obchodních mincí.

(1) Při dovozu přepočítávají se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle ustanovení o ele.

(2) Nejde-li o dovoz, přepočítají se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle průměrného měsíčního kursu, který stanoví pro účely poplatků, daně z obchodu a daní dopravních ministr financí vyhláškou v Úředním listě, na Slovensku též vyhláškou v Úředním věstníku. Rozhodným je kurs vyhlášený pro kalendářní měsíc, v němž došlo ku přijetí úplaty nebo — při povoleném zdaňování účtovaných cen — k vydání účtu.

Čl. 22.

K § 10, odst. 1 zákona.

Sazby daně.

(1) Předměty, u nichž sazba daně činí 1%, se rozumí:

1. předměty jmenované v příloze č. 3 (seznam předmětů, u nichž sazba daně z obrátu činí 1% — dále jen „seznam“), která jest součástí tohoto nařízení;

2. předměty, které patří do okruhu předmětů jmenovaných v seznamu. Pro toto posouzení jsou rozhodné, pokud seznam nestanoví jinak, celní sazebník a vysvětlivky k němu, bez rozdílu, jde-li o dovoz či tuzemské dodávky nebo vlastní spotřeba.

(2) U ostatních předmětů (čítají se to předměty, které jsou v seznamu výslovně vyňaty z okruhu předmětů tam jmenovaných), činí sazba daně 3%, po případě — s přírůžkou podle ustanovení § 10, odst. 2 zákona — 5%.

(3) U výkonů činí sazba daně zásadně 3% (po případě 5%), i když se týkají předmětů, u nichž sazba daně činí 1%; sazba daně 3% (po případě 5%) se tudíž vztahuje na př. i na výkon, který záleží v námezdním mletí obilí.

Čl. 23.

K § 10, odst. 3 a 5, §. 1 zákona.

Pojem výrobní provozovny u lázeňských a zřídelských podniků.

Pojem celkového obrátu.

(1) Za výrobní provozovny se u lázeňských a zřídelských podniků považují zejména ústavy a zařízení, jejichž hlavním účelem jest poskytování lázeňské péče léčebné (lázeňské procedury), a zařízení sloužící k podchycení, zpracování nebo úpravě minerálních vod (léčivých i stolních) a přírodních léčivých zdrojů (slatiny, bahna, radia a pod.).

(2) Pojem celkového obrátu se řídí ustanoveními čl. 10.

Čl. 24.

K § 16 zákona.

Dohled na podniky.

(1) Berní správa, orgány finanční jí zmocněné a orgány revizní služby finanční správy mají právo, aby mohly prováděti daňovou kontrolu, kdykoliv nahlédnouti do předepsaných daňových záznamů podnikatelových a do jeho obchodních dopisů, knih, záznamů nebo jiných obchodních zápisů a listin, týkajících se podniku (dále jen „písemnosti“). K těmto písemnostem patří též evidenční kniha o vývozu a vývozní prohlášení (čl. 4, odst. 7 a 8). Tato kontrola se může konati nejen proto, aby se přezkoumalo daňové přiznání nebo aby se předepsala dodatečná daň, nýbrž také v daňovém období, na př. aby se zjistilo, zda a jak vede poplatník předepsané daňové záznamy.

(2) Berní správa rozhoduje podle svého uvážení, zda chce nahlédnouti do písemnosti v podnikatelově provozovně či zda si je chce dáti předložit. Úřad může vyzvat podnikatele nebo jeho zástupce, aby předložil knihy v úředních místnostech, nesmí však žádati, aby tam byly předloženy takové knihy, kterých podnikatel při provozu podniku nemůže postrádati.

(3) Předložiti písemnosti v provozovně jest povinen nejen podnikatel, nýbrž i jeho zástupce. Podnikatel jest povinen pro případ své nepřítomnosti v provozovně ustanoviti takového zástupce.

(4) Bez výslovného podnikatelova svolení jsou finanční orgány oprávněny k provádění kontroly vstupovati do provozovny nebo obchodních místností jen v pracovních hodinách nebo v době, kdy jsou v závodě přítomni podnikatel (jeho zástupce) nebo podnikateli zaměstnanci, obstarávající účetní nebo jinou správní činnost. Daňový dozor nutno prováděti s největší šetrností.

(5) Úřední orgány musí se vykázati zvláštní legitimací nebo, provádějí-li kontrolu berní správa, jejím všeobecným nebo zvláštním písemným zmocněním. Podnikatel a jeho zaměstnanci jsou povinni úředním orgánům, provádějícím kontrolu, vyjíti vstříc a vykázati jim vhodné místnosti, potřebné k práci.

Čl. 25.

K § 17, odst. 1 zákona.

Přiznání k daní z obrátu.

(1) Přiznání jest povinen podati každý podnikatel, i když provádí toliko dodávky nebo výkony od daně osvobozené anebo dodávky nebo výkony, u nichž daň jest kryta paušálem. Tato povinnost se vztahuje i na osoby, uvedené v § 5, odst. 1, č. 3, 7, 8 a 10 zákona.

(2) Tuzemský podnikatel jest povinen podati zpravidla pouze jedno přiznání, t. j. přiznání za celou podnikatelskou činnost, nehledíc na to, zda provozoval toliko jeden či více podniků, závodů nebo provozoven. U které berní správy jest toto přiznání podati, stanoví čl. 29.

(3) Vyvíjel-li však tuzemský podnikatel podnikatelskou činnost jak v zemích České a Moravskoslezské (nebo jen v jedné z těchto zemí) tak i na Slovensku, jest povinen podati dvě přiznání, a to zvlášť za podnik, závod nebo provozovnu (podniky, závody nebo provozovny) v zemích České a Moravskoslezské (nebo jen v jedné z těchto zemí), a zvlášť za podnik, závod nebo provozovnu

(podniky, závody nebo provozovny) na Slovensku. U kterých berních správ jest tato přiznání podati, stanoví čl. 29.

(4) Cizozemský podnikatel jest povinen podati daňové přiznání každé berní správě, v jejímž obvodu činnost provozoval, do 3 dnů po uplynutí každého kalendářního měsíce, a netrvala-li jeho činnost celý kalendářní měsíc, do 3 dnů po jejím ukončení. Je dále povinen připojit k daňovému přiznání výkaz úplat za dodávky a výkony, které provedl na předcházející objednávku.

(5) Podnikatel jest povinen uvést v přiznání též úplaty za takové dodávky pro něho provedené, z nichž je povinen platit daň místo dodavatele (§ 5, odst. 1, č. 7, druhá věta a § 5, odst. 1, č. 8, druhá věta zákona).

(6) Bylo-li podnikateli povoleno, aby místo přijatých úplat přiznával ceny za dodávky a výkony účtované (§ 17, odst. 7 zákona), nesmějí býti ze souhrnu účtovaných cen vyloučeny nezaplacené pohledávky. Rovněž ceny, účtované za zrušené dodávky nebo výkony, dále slevy a srážky, poskytnuté odběratelům, a účtované částky, které se staly prokázané nedobytnými, nesmějí býti vyloučeny ze souhrnu účtovaných cen, mohou však býti odečteny jako srážkové položky.

(7) Srážkové položky (§ 15, odst. 2, čtvrtá věta zákona) lze odečítati jen od souhrnu přijatých úplat (po příp. účtovaných cen), které podléhají téže daňové sazbě. Jakým způsobem nutno prokázati srážkové položky, stanoví čl. 28.

(8) Tuzemští podnikatelé, kteří obchodují předměty, jejichž dodávky podléhají různým daňovým sazbám nebo jsou od daně osvobozeny nebo u nichž jest daň paušalována, mohou si v přiznání pro 3%ní daň z obrátu od souhrnu přijatých úplat (po příp. účtovaných cen), do něhož však musejí býti zahrnuty i úplaty (po příp. účtované ceny) za dodávky, podléhající 1%ní dani z obrátu, odečísti částky (čítajíc v to daň), jež podle nákupních účtů připadají na předměty, jejichž dodávky podléhají dani 1%ní nebo jsou od daně osvobozeny nebo u nichž jest daň paušalována. K těmto odečteným částkám mohou připočítati částku odpovídající poměrné části režie a podnikatelského zisku. O částku zjištěnou tímto způsobem zmenší se základ pro vyměření 3%ní daně. Odečtené částky, které podléhají 1%ní dani z obrátu nebo jsou od daně osvobozeny nebo u nichž jest daň kryta paušálem, nutno uvést v příslušných rubrikách přiznání. Podmínkou této úlevy jest, že podnikatel neobchoduje výhradně ve velkém

a že může vyloučené částky prokázati nákupními účty. Podle stejných zásad mohou tito podnikatelé zjistiti také výši daňových splátek.

Čl. 26.

K § 17, odst. 7 zákona.

Zdanění účtovaných cen místo přijatých úplat.

(1) Podnikatel musí, chce-li místo úplat přijatých v daňovém období zdaňovati ceny za dodávky a výkony účtované, zažádati u příslušné berní správy, aby mu povolila tento způsob zdaňování. Povolení se žadateli udělí jen s podmínkou, že zdaní mimo ceny účtované také úplaty, jež dojdou za dodávky nebo výkony, provedené v době, kdy platil daň ještě podle přijatých úplat. Povolení může býti vázáno i na jiné podmínky nebo výhrady. Úplaty přijaté za dodávky nebo výkony, provedené před povolením, musí podnikatel vykazovati a přiznávat odděleně.

(2) Povolení platit daň podle účtovaných cen, udělená před účinností tohoto nařízení, zůstávají v platnosti, pokud se jejich podmínky nezměnily.

(3) Chce-li podnikatel přejíti od povoleného přiznávání podle účtovaných cen opět k přiznávání podle přijatých úplat, musí za povolení tohoto přechodu zažádati u příslušné berní správy. Podnikatel musí odděleně vykazovati a přiznávat úplaty, které v době, kdy již platí daň podle přijatých úplat, přijal za dodávky a výkony (dodávky a jiná plnění), na něž vydal účet v době, kdy ještě platil daň podle účtovaných cen.

Čl. 27.

K § 18 zákona.

Vrácení úplaty.

(1) Vracená úplata se smí odečítati vždy jen od souhrnu úplat, které podléhají téže daňové sazbě jako úplata vrácená. Byla-li tudíž vrácena úplata, která podléhala 1%ní dani, lze ji odečísti jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 1%ní; byla-li však vrácena úplata, podrobená 3%ní dani, lze ji odečítati jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 3%ní a pod.

(2) Vrací-li podnikatel úplatu ještě nezdaněnou, odečte ji prostě při zjišťování splátkového základu, podléhajícího stejné daňové

sazbě, a vykáže jen zbytek jako splátkový základ. Byla-li však daň z vrácené úplaty spolu s ostatní daní za příslušné dřívější splátkové období již zaplacená, odečte se vrácená úplata při zjišťování splátkového základu (podléhajícího stejné daňové sazbě) za to splátkové období, ve kterém úplata byla vrácena; v daňovém přiznání uvede se však v těchto případech v souhrnu přijatých úplat celá hrubá tržba za splátkové období, nezmenšená o vrácenou úplatu. Tato úplata se vykáže pak v daňovém přiznání na příslušném místě jako srážková položka. Nebyla-li však v celém běžném daňovém období žádná z přijatých úplat podrobena téže daňové sazbě jako vrácená úplata, uvede podnikatel vrácenou úplatu na konci přiznání v příslušné rubrice a zároveň uvede sazbu, podle které byla z vrácené úplaty v dřívějším období zaplacená daň. Částku daně, která z vrácené úplaty byla zaplacená, odečte pak vyměřující úřad od celkové vyměřené daně.

(a) Tato ustanovení platí obdobně, jde-li o poplatníka, kterému bylo povoleno zdaňovati účtované ceny.

Čl. 28.

K § 19, odst. 6 zákona.

Průkaz srážkových položek.

(1) Srážkové položky, uplatněné ve včas podaném daňovém přiznání, jest poplatník povinen na výzvu prokázati (odstavec 2) co do oprávněnosti i výše. Neučiní-li tak ve stanovené, nejméně 15denní lhůtě, jest berní správa oprávněna k srážkovým položkám nepřihlížeti; na tento následek musí býti poplatník ve výzvě upozorněn.

(2) Oprávněnost a výši srážkových položek jest prokázati:

1. jde-li o vývozní dodávky: způsobem, jež stanoví čl. 4, odst. 5 až 8 (po případě způsobem, který byl poplatníku zvlášť povolen podle čl. 4, odst. 10 nebo 11), dále opisy prodejních účtů a doklady o jejich úplném nebo částečném zaplacení jakož i řádnými obchodními nebo hospodářskými knihami;

2. jde-li o jiné dodávky nebo výkony osvobozené od daně nebo dodávky (výkony), u nichž jest daň paušalována: příslušným potvrzením [čl. 5, odst. 1, čl. 8, odst. 3, čl. 9, odst. 1, č. 1, písm. d)] nebo osvědčením (čl. 17, odst. 2, č. 3 až 5), dále zpravidla opisy prodejních účtů a doklady o jejich úplném nebo částečném zaplacení, jakož i řádnými obchod-

ními nebo hospodářskými knihami. U podnikatelů, kteří neobchodují výhradně ve velkém, může se však berní správa spokojiti průkazem nákupními účty; k nákupním cenám připočte se poměrná část režie a podnikatelského zisku. Tržbu za zboží, u něhož jest daň paušalována, smí si srážeti ve svém přiznání podnikatel, který není podle nařízení nebo vyhlášky o paušalování povinen paušál sám odváděti;

3. jde-li o vrácené úplaty: korespondenci nebo jinými doklady o zrušení dodávky nebo slevě ceny;

4. jde-li (u podnikatele, kterému bylo povoleno zdaňovati účtované ceny) o částky odečitatelné podle § 17, odst. 7 zákona: korespondenci nebo jinými doklady o zrušení dodávky, slevě ceny nebo bezvýsledném vymáhání účtované ceny nebo její části.

Čl. 29.

K § 20, odst. 9 zákona.

Místní příslušnost úřadů.

(1) Pokud není dále stanoveno jinak, jest k vyměření daně z obratu za kalendářní rok (daňové období) místně příslušná:

1. u tuzemského podnikatele, který jest poplatníkem zvláštní nebo všeobecné daně výdělkové, berní správa, která jest podle všeobecných ustanovení o přímých daních nebo na podkladě delegace místně příslušná vyměřiti mu zvláštní nebo všeobecnou daň výdělkovou z výtěžku dosaženého v témže kalendářním roce (nebo v obchodním období, které skončilo v témže kalendářním roce);

2. u ostatních tuzemských podnikatelů berní správa, která jest podle všeobecných ustanovení o přímých daních nebo na podkladě delegace místně příslušná vyměřiti podnikateli daň důchodovou z důchodu dosaženého v témže kalendářním roce (nebo v obchodním období, které skončilo v témže kalendářním roce).

(2) Jde-li o tuzemského podnikatele, který v kalendářním roce (daňovém období), za nějž jest vyměřiti daň z obratu, vyvíjel podnikatelskou činnost jak v zemích České a Moravskoslezské (nebo jen v jedné z těchto zemí) tak i na Slovensku, vyměří se mu

1. zvlášť daň z obratu ze souhrnu splátkových základů (vyměřovacího základu) podniku, závodu nebo provozovny (podniků, závodů nebo provozoven) v zemích České a Moravskoslezské (nebo jen v jedné z těchto zemí) a

2. zvlášť daň z obrátu ze souhrnu splátkových základů (vyměřovacího základu) podniku, závodu nebo provozovny (podniků, závodů nebo provozoven) na Slovensku.

(3) Je-li u tuzemského podnikatele, uvedeného v odstavci 2, podle všeobecných ustanovení o přímých daních nebo na podkladě delegace založena pro zvláštní daň výdělkovou, všeobecnou daň výdělkovou nebo daň důchodovou místní příslušnost berní správy v zemi České nebo Moravskoslezské, jest místně příslušná vyměřiti mu

1. daň z obrátu z vyměřovacího základu, uvedeného v odstavci 2, č. 1, berní správa v zemi České nebo Moravskoslezské, která jest místně příslušná vyměřiti mu zvláštní nebo všeobecnou daň výdělkovou nebo (nejde-li o poplatníka zvláštní nebo všeobecné daně výdělkové) daň důchodovou z výtěžku nebo důchodu dosaženého v témže kalendářním roce (nebo v obchodním období, jež skončilo v témže kalendářním roce);

2. daň z obrátu z vyměřovacího základu, uvedeného v odstavci 2, č. 2, berní správa na Slovensku, v jejímž obvodu byl podnik, závod nebo provozovna dne 31. prosince kalendářního roku, za který jest daň z obrátu vyměřiti, nebo v den dřívější, došlo-li během tohoto roku k trvalému úplnému zastavení podniku, závodu nebo provozovny na Slovensku. Měl-li však tuzemský podnikatel dne 31. prosince kalendářního roku, za který jest daň z obrátu vyměřiti, na Slovensku dva nebo více podniků, závodů nebo provozoven, jest místně příslušná berní správa, v jejímž obvodu měl tuzemský podnikatel na Slovensku v uvedený den podnik, závod nebo provozovnu s největším počtem zaměstnanců.

(4) Je-li u tuzemského podnikatele, uvedeného v odstavci 2, podle všeobecných ustanovení o přímých daních nebo na podkladě delegace založena pro zvláštní daň výdělkovou, všeobecnou daň výdělkovou nebo daň důchodovou místní příslušnost berní správy na Slovensku, jest místně příslušná vyměřiti mu

1. daň z obrátu z vyměřovacího základu, uvedeného v odstavci 2, č. 1, berní správa v zemi České nebo Moravskoslezské, v jejímž obvodu byl podnik, závod nebo provozovna dne 31. prosince kalendářního roku, za který jest daň z obrátu vyměřiti, nebo v den dřívější, došlo-li během tohoto roku k trvalému úplnému zastavení podniku, závodu nebo provozovny v zemích České a Moravskoslezské (nebo jen v jedné z těchto zemí). Měl-li však tuzemský podnikatel dne 31. prosince kalendářního roku, za který jest daň z obrátu

vyměřiti, v zemích České a Moravskoslezské (nebo jen v jedné z těchto zemí) dva nebo více podniků, závodů nebo provozoven, jest místně příslušná berní správa, v jejímž obvodu měl tuzemský podnikatel v zemi České nebo Moravskoslezské v uvedený den podnik, závod nebo provozovnu s největším počtem zaměstnanců;

2. daň z obrátu z vyměřovacího základu, uvedeného v odstavci 2, č. 2, berní správa na Slovensku, která jest místně příslušná vyměřiti mu zvláštní nebo všeobecnou daň výdělkovou nebo (nejde-li o poplatníka zvláštní nebo všeobecné daně výdělkové) daň důchodovou z výtěžku nebo důchodu dosaženého v témže kalendářním roce (nebo v obchodním období, které skončilo v témže kalendářním roce).

(5) U kočovných a podomních tuzemských podnikatelů jest místně příslušná berní správa, které přísluší vyměření daně výdělkové.

(6) K vyměření daně z obrátu cizozemskému podnikateli jest místně příslušná berní správa, v jejímž obvodu cizozemský podnikatel provozoval činnost.

(7) V pochybnostech o tom, která berní správa jest místně příslušná k vyměření daně z obrátu, rozhodne finanční úřad II. stolice, na Slovensku pověření finanční. Jsou-li však berní správy, které by mohly býti místně příslušné, v obvodech různých finančních úřadů II. stolice v zemích České a Moravskoslezské, rozhodne ministerstvo financí. Totéž platí, jsou-li berní správy, které by mohly býti místně příslušné, v obvodech finančního úřadu II. stolice v zemi České nebo Moravskoslezské a pověření finanční.

(8) Ministerstvo financí nebo úřad jím k tomu zmocněný může z důležitých důvodů na žádost podnikatelu nebo z úřední povinnosti určit (delegovat) místo berní správy, která jest podle předchozích všeobecných ustanovení místně příslušná, jinou berní správu nebo místo finančního úřadu II. stolice, který jest místně příslušný, jiný finanční úřad II. stolice ku provedení buď jen určitých nebo veškerých úkonů daně se týkajících nebo trestního řízení. Ministerstvo financí může vyhláškou v Úředním listě (na Slovensku též v Úředním věstníku) učiniti opatření podle tohoto odstavce i pro určitou skupinu podnikatelů.

(9) Berní správě přísluší přijmouti od podnikatele, pro něhož jest místně příslušná, ohlášky podle § 14 zákona, přiznání k dani z obrátu, rozhodnutí o jeho daňové povinnosti.

ností, vyměření daní a vydání mu platebního rozkazu, přijetí odvolání nebo jiná podání týkající se této daně, jakož i provéstí veškeré úkony ve věci této daně a jejího příslušenství nebo jiné úkony, k nimž jest berní správa věcně příslušná.

(10) Berní správa, která provedla trestní řízení, vyměří též zkrácenou, zatajenou nebo ohroženou daň, zjištěnou v trestním řízení.

(11) Řídí-li se místní příslušnost berní správy pro daň z obrátu místní příslušností pro daň přímou (odstavec 1, odstavec 3, č. 1, odstavec 4, č. 2 a odstavec 5), nezáleží na tom, zda k vyměření přímé daně dojde či nikoliv, nebo na tom, zda podnikatel jest povinen podat přiznání k přímé dani či nikoliv.

(12) Místně příslušným berním úřadem jest:

1. u tuzemských podnikatelů, u nichž se místní příslušnost pro daň z obrátu řídí místní příslušností pro daň přímou (odstavec 1, odstavec 3, č. 1, odstavec 4, č. 2 a odstavec 5), berní úřad, v jehož obvodu leželo v rozhodný den místo určující příslušnost pro daň přímou;

2. u tuzemských podnikatelů, u nichž se místní příslušnost řídí místem podniku, závodu nebo provozovny (odstavec 3, č. 2 a odstavec 4, č. 1), berní úřad, v jehož obvodu byl v rozhodný den podnik, závod nebo provozovna, po případě podnik, závod nebo provozovna s největším počtem zaměstnanců;

3. u cizozemských podnikatelů berní úřad, v jehož obvodu cizozemský podnikatel provozoval činnost.

(13) Tuzemský podnikatel jest povinen platiti čtvrtletní splátky na daň z obrátu za běžný kalendářní rok (§ 20, odst. 1 zákona) tomu bernímu úřadu, v jehož obvodu bylo dne 31. prosince posledního předcházejícího kalendářního roku místo (odstavec 12) určující jeho příslušnost pro daň z obrátu za předcházející kalendářní rok. To však neplatí, nastanou-li během běžného kalendářního roku skutečnosti, které mají za následek, že pro daň z obrátu za běžný kalendářní rok se stane místně příslušným (odstavec 12) jiný berní úřad. Platby, které v takovém případě podnikatel vykonal na daň z obrátu za běžný kalendářní rok u místně nepřislušného berního úřadu, se na kolku prostě oznámení podnikatelo nebo z úřední povinnosti převedou hodnotou ke dni původní platby na daňový účet (konto) podnikatelův u berního úřadu, který je místně příslušným pro daň z obrátu za běžný kalendářní rok.

(14) Pro přijetí a účtování plateb na peněžitě tresty a na zkrácenou, zatajenou nebo ohroženou daň, předepsané v trestním řízení, jest místně příslušný berní úřad, který jest v sídle berní správy, jež provedla trestní řízení.

(15) Ustanovení odstavce 8 platí obdobně i pro místní příslušnost berních úřadů.

(16) Místní příslušnost úřadů k vyměření a vybírání daně z obrátu při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 3 zákona) se řídí podle ustanovení o cle.

Čl. 30.

K § 22, odst. 1 zákona.

Základ všeobecné náhrady při vývozu.

(1) Jde-li o vývoz k uskutečnění vývozní dodávky (čl. 4, odst. 1), je základem všeobecné náhrady při vývozu úplata (nebo její část), kterou vývozce nebo někdo jiný jeho jménem přijal za vývozní dodávku.

(2) Ministerstvo financí nebo úřad jím k tomu zmocněný, na Slovensku pověřenectvo financí nebo úřad jím k tomu zmocněný, může na žádost vývozce povolit, aby základem všeobecné náhrady při vývozu byla místo přijaté úplaty cena účtovaná za vývozní dodávku. Toto povolení jest vázati podmínkou, že vývozce jest povinen vrátiti všeobecnou náhradu při vývozu, neobdrží-li ve lhůtě, stanovené v povolení, úplatu za vývozní dodávku. V povolení se určí též podmínky přechodu od jednoho způsobu zjišťování základu všeobecné náhrady při vývozu (podle přijatých úplat) ke druhému (podle účtovaných cen) a naopak. Povolení, aby podnikatel zdaňoval místo přijatých úplat ceny za dodávky a výkony účtované (§ 17, odst. 7 zákona), neopravňuje samo o sobě k tomu, aby byly u tohoto podnikatele brány za základ všeobecné náhrady při vývozu ceny účtované za vývozní dodávky.

(3) Jde-li o vývoz předmětu za účelem jeho výdělečného upotřebení v cizině (čl. 33, odst. 2 a 3), je základem všeobecné náhrady při vývozu:

1. u předmětu, kterého vývozce nabyl v tuzemsku od jiné osoby a jež v nezměněném stavu vyvezl do ciziny, nákupní cena (čítajíc v to vedlejší výlohy, bez rozdílu, zda vývozce je platil dodavateli či osobě třetí) s připočtením skutečných výloh vývozcových za přepravu a pojištění zboží k československé celní

hranici, pokud nejsou obsaženy již v nákupní ceně;

2. v ostatních případech cena, jakou obvykle platí překupníci v místě bydliště nebo sídla vývozcova a v době vývozu za předmět stejného nebo podobného druhu.

Čl. 31.

K § 22, odst. 2 až 4 a § zákona.

Pojem nezměněného stavu.

(1) O vývoz v nezměněném stavu jde, vyváží-li tuzemský podnikatel do ciziny předmět nabytý v tuzemsku od jiné osoby nebo dovezený do tuzemska z ciziny, aniž ho před vývozem upotřebil (dal upotřebiti) ke zpracování na jiný předmět nebo jako obalu nebo aniž ho již použil (dal použiti) v tuzemsku.

(2) Za nezměněný stav se považuje, byl-li předmět jen opatřen novým nebo jiným obalem nebo čistěním, natřením anebo jinak jen zevně upraven k prodeji.

Čl. 32.

K § 22, odst. 2 a 3 zákona.

Zvláštní případy.

V případech a za podmínek uvedených v § 195, odst. 2 a § 216, odst. 1 a 2 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb., jímž se provádí celní zákon, vrátí příslušný úřad celní správy na žádost daň z obrátu nebo příslušnou její část, vybranou při dovozu, zároveň se clem nebo rozdílem na cle. To platí i tehdy, jde-li při tom o vývoz (zpětný vývoz) podle § 22, odst. 5 zákona; vývozce musí v tomto případě v žádosti prohlásiti, že neuplatní nárok na náhradu vývozcům-obchodníkům způsobem uvedeným v § 22, odst. 7 a 8 zákona, a že se tohoto nároku vzdává.

Čl. 33.

K § 22, odst. 5, č. 3 a 4 zákona.

Pojem cizozemského odběratele.
Pojem výdělečného upotřebení.

(1) Cizozemským odběratelem se rozumí odběratel, který nemá v tuzemsku ani bydliště nebo sídlo ani provozovnu.

(2) O vývoz předmětu za účelem jeho výdělečného upotřebení v cizině jde, je-li předmět vyvážen z tuzemska do ciziny proto, aby

vývozce ho upotřebil (nebo dal upotřebiti) v rámci podnikatelské činnosti, kterou vyvíjí nebo vyvine v cizině, avšak bez úmyslu dovézt vyvážený předmět nebo výrobek z něho zpět do tuzemska.

(3) O takový vývoz (odstavec 2) tudíž jde, je-li předmět vyvážen z tuzemska do ciziny na př. proto, aby

a) vývozce vyvážený předmět v cizině prodal nebo jinak zcizil (vývoz na sklad v cizozemské provozovně vývozcově, vývoz na sklad u cizozemského komisionáře nebo obchodního jednatele a pod.);

b) vývozce vyvezený předmět opracoval (zúšlechtil, upravil a pod.) nebo zpracoval ve své cizozemské provozovně nebo si jej dal v cizině opracovati nebo zpracovati ve mzdě, avšak bez úmyslu opracovaný předmět nebo výrobek z vyvezeného předmětu dovézt zpět do tuzemska;

c) vývozce použil vyváženého předmětu k zhotovení díla, které zůstane v cizině (vývoz materiálu pro stavbu v cizině, vývoz součástí, které vývozce sestaví v cizině v celek, a pod.);

d) vývozce používal vyváženého předmětu trvale ve svém cizozemském podniku, závodu nebo provozovně (na př. jako provozovacího zařízení nebo jeho součástí).

(4) O vývoz podle odstavce 2 však nejde, je-li předmět vyvážen do ciziny s úmyslem dovézt jej nebo výrobek z něho zpět do tuzemska, jako na př. vývoz v t. zv. pasivním zúšlechťovacím styku, vývoz předmětu pouze ke správce nebo opravě, k vyzkoušení, pokusům, na výstavu, veletrh, k soutěži nebo závodu, vešměs v cizině, nebo za účelem jinakého pouze dočasného používání v cizině (na př. vývoz vozidel k dočasnému používání v cizině, vývoz náradí a jiných pomůcek potřebných při provádění díla v cizině a pod.). Dojde-li však v takovém případě k výdělečnému upotřebení předmětu v cizině (na př. dojde-li v cizině k prodeji nebo jinakému zcizení předmětu vyvezeného původně k opravě), zůstává nárok vývozcův podle § 22 zákona nedotčen.

Čl. 34.

K § 22, odst. 9 zákona.

Průkaz nároku na všeobecnou náhradu při vývozu.

(1) Jde-li o všeobecnou náhradu při vývozu (§ 22, odst. 1 zákona), jest vývozce povinen na výzvu příslušné berní správy prokázatli

1. vývoz předmětu do ciziny (čl. 4, odst. 3). Průkaz jest podati způsobem, stanoveným v čl. 4, odst. 6, 7 a 8, po případě způsobem, povoleným vývozcem podle čl. 4, odst. 10 nebo 11;

2. výši úplaty nebo jejích částí, které vývozce nebo někdo jiný jeho jménem přijal za předmět vyvezený k uskutečnění vývozní dodávky do ciziny. Přijatou úplatu nebo přijaté části úplaty jest prokázati opisem prodejního účtu a doklady o úplném nebo částečném zaplacení úplaty. Vývozce, kterému bylo povoleno bráti za základ všeobecné náhrady při vývozu ceny účtované za vývozní dodávky, jest povinen prokázati opisem prodejního účtu cenu, kterou účtoval za předmět vyvezený do ciziny k uskutečnění vývozní dodávky;

3. nákupní cenu vyvezeného předmětu a skutečné výlohy za jeho přepravu a pojištění k československé celní hranici (čl. 30, odst. 3, č. 1). Průkaz jest podati původním nákupním účtem, dále doklady o vedlejších nákupních výlohách a doklady o výlohách za přepravu a pojištění předmětu k československé celní hranici;

4. cenu rozhodnou podle ustanovení čl. 30, odst. 3, č. 2. Tuto cenu jest osvědčiti doklady nebo pomůckami, z nichž jest patrné, za jakou cenu vývozce nebo někdo jiný dodával v místě bydliště nebo sídla vývozce a v době vývozu předměty stejného nebo podobného druhu překupníkům.

(2) Berní správa může vývozce vyzvat, aby prokázal další skutkové okolnosti rozhodné pro posouzení svého nároku na všeobecnou náhradu při vývozu a pro přezkoumání správnosti částek této náhrady, uplatněných vývozcem v daňovém přiznání. Nevyhoví-li vývozce výzvě ve stanovené, nejméně 15denní lhůtě, ztrácí nárok na včítání; na tento následek musí však býti ve výzvě upozorněn.

(3) Uplatňuje-li vývozce u určitého předmětu jak nárok na všeobecnou náhradu při vývozu tak i nárok na náhradu vývozcům-obchodníkům (§ 22, odst. 6 zákona), jest povinen podati též průkaz uvedený v čl. 35.

Čl. 35.

K § 22, odst. 9 zákona.

Průkaz nároku na náhradu vývozcům-obchodníkům.

(1) Jde-li o náhradu vývozcům-obchodníkům (§ 22, odst. 3 zákona), jest vývozce povinen na výzvu příslušné berní správy prokázati:

1. skutečnost, že vyvezeného předmětu nabyl v tuzemsku od jiné osoby nebo že jej sám dovezl do tuzemska z ciziny a že star nabytého nebo dovezeného předmětu nebyl změněn. Průkaz nutno podati původním účtem nebo, jde-li o předmět dovezený do tuzemska z ciziny, celními doklady a opisem prodejního účtu. Z obou účtů musí býti patrný údaje, které jsou nutny pro přezkoumání totožnosti a stavu vyvezeného předmětu, zejména druh, váha, množství a cena předmětu. Má-li berní správa pochybnosti o totožnosti a stavu vyvezeného předmětu, jest vývozce povinen podati průkaz řádnými obchodními nebo hospodářskými knihami a doklady k nim (též přepravními listinami nebo jejich duplikáty);

2. částku, která připadá z nákupní ceny předmětu na daň z obrátu, nebo, jde-li o předmět dovezený do tuzemska z ciziny, částku, kterou vývozce zaplatil na dani z obrátu při celním projednání. Průkaz nutno podati původním nákupním účtem a doklady o jeho zaplacení nebo celními doklady o zaplacení daně z obrátu při dovozu;

3. vývoz předmětu do ciziny (čl. 4, odst. 3). Průkaz jest podati způsobem, stanoveným v čl. 4, odst. 6, 7 a 8, po případě způsobem povoleným vývozcem podle čl. 4, odst. 10 nebo 11.

(2) Jde-li o vývoz předmětu, kterého vývozce nabyl v tuzemsku od jiné osoby, lze pro včítání podle § 22, odst. 3, 7, 8 a 10 zákona použiti částky ve výši daně z obrátu, která připadá na prokázaně účtovanou nákupní cenu onoho předmětu. Nezáleží na tom, zda tato cena byla v splátkovém období, ve kterém byl předmět vyvezen do ciziny, zcela zaplacená či nikoliv. Nákupní cena musí však býti vyrovnána nejpozději koncem června kalendářního roku následujícího bezprostředně po kalendářním roce, ve kterém byl zmíněný předmět vyvezen do ciziny. Nebyla-li tato podmínka splněna, jest vývozce povinen vrátiti státu částku ve výši daně z obrátu, která připadá na nákupní cenu nebo část nákupní ceny, neuhrazenou v uvedené lhůtě. Pro toto vrácení platí obdobně ustanovení čl. 36, odst. 3 a 4 s tou odchylkou, že rozhodným splátkovým obdobím je třetí čtvrtletí kalendářního roku následujícího bezprostředně po kalendářním roce, ve kterém byl zmíněný předmět vyvezen do ciziny.

(3) Jde-li o předmět, jehož bezprostřední dodávka na vývozce není daní z obrátu podrobená (zejména z důvodu některého osvobození podle § 4, odst. 1 zákona), nemá vývozce nároku na náhradu vývozcům-obchodníkům.

(4) Berní správa může vývozce vyzvat, aby prokázal další skutkové okolnosti rozhodné pro posouzení jeho nároku na náhradu vývozcům-obchodníkům a pro přezkoumání správnosti částek této náhrady, uplatněných vývozcem v daňovém přiznání. Nevyhoví-li vývozce výzvě ve stanovené, nejméně 15denní lhůtě, ztrácí nárok na výtání; na tento náledek musí však býti ve výzvě upozorněn.

(5) Uplatňuje-li vývozce u určitého předmětu jak nárok na náhradu vývozcům-obchodníkům tak i nárok na všeobecnou náhradu při vývozu (§ 22, odst. 6 zákona), jest povinen podati též průkaz uvedený v čl. 34.

Čl. 36.

K § 22, odst. 11 zákona.

Vrácení náhrad.

(1) Byl-li předmět, jež vývozce vyvezl do ciziny, ještě v tomtéž splátkovém období vrácen (zpět dovezen) do tuzemska k dispozici vývozcové, nemá vývozce u tohoto předmětu nárok na výtání podle § 22, odst. 7, 8 a 10 zákona.

(2) Byly-li vývoz předmětu do ciziny a jeho zpětný dovoz do tuzemska uskutečněny v různých splátkových obdobích (na př. vývoz v posledním čtvrtletí 1946, zpětný dovoz do tuzemska ve druhém čtvrtletí 1947), jest vývozce povinen náhradu, kterou si již předběžně odečetl podle § 22, odst. 7 zákona, vrátiti tímto způsobem:

1. náhradu, která připadá na předmět dovezený zpět do tuzemska, odečte od náhrad, na něž má podle § 22 zákona nárok za kalendářní rok, ve kterém předmět dovezl zpět do tuzemska;

2. nelze-li použití způsobu, uvedeného pod č. 1, jest vývozce povinen vrátiti náhradu v hotovosti (odstavec 3).

(3) Vývozce je povinen vrátiti náhradu v hotovosti (odstavec 2, č. 2) formou platby na daň z obratu za ono splátkové období, v němž předmět dovezl zpět do tuzemska; náhrada, kterou jest takto vrátiti, má povahu daně z obratu a platí tudíž obdobně pro její placení, vyměření, zajištění a vymáhání, promlčení a pro ručení za ni příslušná ustanovení o dani z obratu.

(4) Vývozce je povinen vyznačiti ve zvláštní příloze k přiznání k dani z obratu částky náhrady, které je povinen vrátiti za daňové období, jehož se přiznání týká.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí též v případech, kdy byla do tuzemska vrácena (dovezena zpět) pouze část vyvezeného předmětu nebo jeho obal, dále v případech vrácení všeobecné náhrady při vývozu podle čl. 30, odst. 2, druhé věty.

Čl. 37.

K § 23 zákona.

Zajištění daně.

(1) Berní správa může podnikům kočovným nebo podomními, které nemají na určitém místě stálé provozovny, při vyměření všeobecné daně výdělkové zároveň uložit, aby jako jistotu za daň z obratu zaplatily částku ve výši daně z obratu, která pravděpodobně případně na daňové období, za které se zmíněným podnikům vyměruje všeobecná daň výdělková.

(2) Berní správa může také cizozemským podnikatelům uložit, aby jako jistotu za daň z obratu zaplatili částku ve výši daně z obratu, která pravděpodobně případně na dobu, po kterou zamýšlejí v jejím obvodu prováděti dočasně nebo výkony.

(3) Zajištění daně z obratu při dovozu (§ 1, odst. 1, č. 3 zákona) se řídí ustanoveními o cie.

Čl. 38.

Ustanovení přechodná.

(1) Nemůže-li tuzemský podnikatel prokázati vývoz, který byl podle jeho tvrzení proveden v době od 1. března 1946 do 31. prosince 1946, evidenční knihou o vývozu a vývozním prohlášením (čl. 4, odst. 6 až 8), stačí, prokáže-li jej jiným způsobem tak, že o provedení vývozu není pochybnosti.

(2) Pro poplatek z prodlení platí podle § 20, odst. 7, poslední věty zákona obdobně:

a) ustanovení § 271, odst. 3 zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb., o přímých daních, ve znění zákona ze dne 2. července 1936, č. 226 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o přímých daních (dále jen „zák. o př. d.“). Roční úhrn sazby poplatku z prodlení se stanoví ve výši 4%;

b) ustanovení § 272 zák. o př. d.;

c) ustanovení odstavce 8 a odstavce 5, druhé až čtvrté věty vládního nařízení ze dne 4. února 1937, č. 15 Sb., kterým se provádí zákon o přímých daních (dále jen „prov. nař.“), k § 271, odst. 2 zák. o př. d.;

d) ustanovení prov. nař. k § 271, odst. 7 zák. o př. d.

(3) Po dobu od účinnosti zákona až do dne, který stanoví ministr financí vyhláškou v Úředním listě republiky Československé, nebude dobropis podle § 21, odst. 6 zákona přiznáván. Byla-li však vyměřená daň nebo její příslušenství zčásti nebo zcela odepsána v důsledku rozhodnutí příslušného úřadu v řízení odvolacím nebo podle § 256, odst. 4 až 6 nebo podle § 256 a) nebo podle § 276, odst. 1 zák. o př. d. ve spojení s § 31 zákona, neopraví se poplatek z prodlení, ale přizná se poplatníkovi náhradní dobropis sazbou stanovenou pro poplatek z prodlení ke druhému stanoveným pro předpis tohoto poplatku, a to z částky odepsané daně (příslušenství) od její splatnosti až do vyrozumění poplatníka o odpisu, podléhal-li poplatník v této době zásadně poplatku z prodlení. Úřad jest povinen doručiti oprávněné osobě rozhodnutí o přiznání náhradního dobropisu nejdéle do dvou roků po uplynutí kalendářního roku, ve kterém vznikl její nárok na tento náhradní dobropis. Opominul-li úřad přiznati náhradní dobropis a neuplatnil-li poplatník nároku na tento dobropis do 4 let po uplynutí kalendářního roku, ve kterém vznikl tento nárok, nárok na náhradní dobropis zanikne.

(4) Ustanovení čl. 25 se nedotýkají povinnosti podnikatelovy podati zvlášť přiznání k dani z obrátu (a dani přepychové) z dodávek a výkonů (dodávek a jiných plnění), jakož i z vlastní spotřeby, u nichž daňová povinnost vznikla před 1. březnem 1946. Toto přiznání jest podnikatel povinen podati u té berní správy, která jest podle čl. 29 místně příslušná, aby mu vyměřila za totéž daňové (vyměřovací) období daň z obrátu z dodávek, výkonů a vlastní spotřeby, u nichž daňová povinnost vznikla po 28. únoru 1946.

(5) Místní příslušnost berní správy (čl. 29) k vyměření daně z obrátu za kalendářní rok (daňové období) se vztahuje na daň z obrátu, na kterou vznikl v tomtéž roce státu nárok, bez rozdílu, zda daňová povinnost vznikla před 1. březnem 1946 či po 28. únoru 1946.

(6) Vzniklá již místní příslušnost berní správy k vyměření daně z obrátu (daně přepychové), na kterou vznikl státu nárok před 1. lednem 1946, nebo k vyměření dodatku k této dani zůstává nedotčena.

(7) Ustanovení odstavců 4 až 6 platí obdobně pro místní příslušnost berních úřadů.

(8) Vláda zmocňuje ministra financí, aby vyhláškou v Úředním listě republiky Česko-

slovenské stanovil na přechodnou dobu, že dodávky, vlastní spotřeba a dovoz jižního ovoce (čís. 9 až 18 cel. saz.) a rýže, neloupané a loupané, i rýže zlomkové (čís. 34 cel. saz.) podléhají dani z obrátu o sazbě pouze 1%.

Čl. 39.

Poměr k dosavadnímu nařízení.

Vládní nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb., jímž se provádí zákon o dani z obrátu a dani přepychové, ve znění vládních nařízení č. 247/1926 Sb., č. 189/1930 Sb., č. 58/1932 Sb., č. 175/1932 Sb. a č. 269/1935 Sb., pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1946. Jeho věcných (hmotně-právních) ustanovení se však použije, pokud není v čl. 40, odst. 2 stanoveno jinak, v mezích ustanovení § 32, odst. 2, druhé věty zákona i po 31. prosinci 1946, jde-li o daň z obrátu z dodávek, výkonů a vlastní spotřeby, u nichž daňová povinnost vznikla v době od 1. března 1946 do 31. prosince 1946.

Čl. 40.

Účinnost nařízení.

(1) Pokud není v odstavci 2 stanoveno jinak, nabývá toto nařízení účinnosti dnem 1. ledna 1947.

(2) Ustanovení čl. 1, 4, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 17, 18, 23, 25, 28, 29, 30 až 36 a 38, odst. 2 a 3 platí pro daň z obrátu z dodávek, výkonů a vlastní spotřeby, u nichž daňová povinnost vznikla po 28. únoru 1946, po případě pro vrácení daně při vývozu, který byl proveden po 28. únoru 1946.

Čl. 41.

Prováděcí ustanovení.

Toto nařízení provede ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Laušman v. r.

Ursíny v. r.

Duriš v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Zmrhal v. r.

Nosek v. r.

Dr. Pietor v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Drtina v. r.

Majer v. r.

Kopecký v. r.

Dr. Franek v. r.

Příloha č. 1
č. čl. 4. odst. 7)

Vzorec.

EVIDENČNÍ KNIHA O VÝVOZU.

Folio.

[illegible]

Vývaz.

10	11	12	13	14	15	16	17
Jméno (firma) a adresa cizozemského odběratele	Datum vývozu	Číslo vývozního prohlášení	Druh, množství (váha) vyvezeného zboží	Pod kterým poř. č. je zboží zapsáno na levé straně	Základy všeobecné náhrady při vývozu provedeném	Vyvezené zboží bylo zapláceno	Poznámky (odkazy na do- klady, splátkové období, v němž byl proveden, datum odevzdání předmětu cizo- zemskému obě- rateli nebo jeho zmocněnci, kolik zboží a kdy bylo dovezeno zcét. částky trácené náhrady a pod.)
Jméno (firma) a adresa zmoc- něnce cizozem- ského odběra- tele					k uskuteč- nění vývoz- ní dodávky	k výděleč- nému upo- třebení předmětu v cizině	
						kdy v jaké měně	

Vzorec vývozního prohlášení.

str. 1:

Formát korespondenčního listku.

Vývozní prohlášení (pro účely daně z obrátu). Vedle uvedený adresát prohlašuje jakožto vývozce, že vyváží k uskutečnění vývozní dodávky,*) kterou uzavřel vlastním jménem s cizozemským odběratelem — k vlastnímu výdělečnému upotřebení v cizině*) — toto zboží: (viz druhou stránku) *) Co se nehodí, budiž škrtnuto.	 v _____ pošta _____
--	--

str. 2:

Druh a množství (hrubá váha, počet kusů) zboží	Druh obalu, značka obalu nebo číslo vozu	Jméno (firma) a adresa speditéra

Baricko
cel.
úřadu

Zásilka vystoupila dne _____ 19__

Podpis vývozce _____

Podpis celního orgánu _____

Seznam předmětů,

u nichž sazba daně z obrátu činí 1%.

Řídná početka seznamu	Číslo celního sazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
1	ex 4	Paprikové lusky, sušené Poznámka. Paprikové lusky čerstvé viz pol. 20.	Zemědělské výrobky
2	ex 20	Mléčný cukr	Mléčné výrobky
3	ex 22	Surový tabák, též sušený	Zemědělské výrobky
4	23	Pšenice, špelda	Zemědělské výrobky
5	24	Žito	Zemědělské výrobky
6	25	Ječmen	Zemědělské výrobky
7	26	Oves	Zemědělské výrobky
8	27	Kukuřice	Zemědělské výrobky
9	28	Pohanka	Zemědělské výrobky
10	29	Proso	Zemědělské výrobky
11	31	Boby, hrách, čočka Poznámka. Sem patří též fazole, pe- luška, bob soja, je-li určen k požívání, svínský bob, koňský bob atd. Bob soja k těžení oleje patří do pol. 24.	Zemědělské výrobky
12	32	Vikev, vlní bob (lupina) Poznámky k pol. 4 až 12: a) Obilí v klasech a luštěniny v luskách, zralé, jakož i osiva obilí a luštěnin se posuzují jako příslušný druh obilí nebo luštěnin. Totéž platí pro plevel, ve kterém se obilí nebo luštěniny vy- skytují ve značnějším množství. b) Směsi (též směsky) různých druhů obilnin, obilí nebo luštěnin, jakož i směsi obilnin, obilí nebo luštěnin s jinými rostlinami se posuzují, jde-li o uzemské dodávky a vlastní spo- třebu těchto směsí (směsek), jako zboží, u něhož sazba daně z obrátu činí 1%. c) Obilí a luštěniny mleté, mačkané, omílané, šrotované, loupané, vytlu- čené nebo trhané patří do pol. 13.	Zemědělské výrobky

Řídná položka seznamu	Číslo celního sazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
		d) Sladované obilí se posuzuje jako slad (čís. 30 cel. saz.); obilí pražené (též mleté) a luštěniny pražené (též mleté) se posuzují jako kávové náhražky (čís. 121 cel. saz.) Na tyto předměty se seznam nevztahuje; sazba daně z obrátu činí u nich 3%.	
13	33	Mouka a mlýnské výrobky z obilí a luštěnin (opíchané, šrotované, loupané zrní; kroupy, krupky, krupice)	Mlýnské výrobky
14	ex 35	Vinné hrozny, čerstvé	Zemědělské výrobky
15	36	Vlašské ořechy a lískové oříšky, zralé (celoupané i loupané)	Zemědělské výrobky
16	37	Ovoce výslovně nejmenované, čerstvé P o z n á m k a. Sem patří na př. angrešt, borůvky, broskve, brusinky, hrušky, jablka, jahody, kdoule, maliny, meruňky, mirabelky, nektarinky, ostružiny, rybíz, slivky, šípky, švestky, trny, třešně atd., vesměs čerstvé.	Zemědělské výrobky
17	40	Brambory, řepa cukrová, řepa krmná (burák) P o z n á m k a. Sem patří též bramborová sadba.	Zemědělské výrobky
18	41	Cibule a česnek	Zemědělské výrobky
19	42	Zelí čerstvé (hlávkové)	Zemědělské výrobky
20	43	Zelenina výslovně nejmenovaná a jiné rostliny pro kuchyňskou potřebu, čerstvé P o z n á m k a. Sem patří na př. celer, červená řepa salátová, hlávkový salát, houby, chřest, kapusta, kedlubny, kopř, křen, kukuričné palice (nezralé, zelené), květák, majoránka, melouny, mrkev, okurky, paprikové lusky, pastinák, pažitka, petržel, polníček, por, rajská jablička, řeveňové lodyhy a řapíky, ředkev, ředkvičky, špenát, šterbák, topinambur, tuřín, tykev, vodnice, zelené fazole (též v luskách), zelený hrách (též v luskách) atd., vesměs čerstvé.	Zemědělské výrobky
21	ex 44	Sušená řepa (nepražená), též krájená	Sušená řepa
22	45	Řepka a podobná semena olejnatá P o z n á m k a. Sem patří semena řepky (olejky), řepice, světlice atd.	Zemědělské výrobky
23	46	Mák (též zralé makovice)	Zemědělské výrobky

Běžná položka seznamu	Číslo celního sazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
24	ex 47	Semeno lněné a konopné (semenec), bukvice, tykvoval semena, jádra ovocná (meruňková, broskvová, švestková a jiná k tlačení oleje způsobila), slunečnicová semena, soja k třezení oleje	Zemědělské výrobky
25	48	Semeno hořčičné (těž mleté, v sudech)	Zemědělské výrobky
26	49	Semeno jetelové	Zemědělské výrobky
27	50	Semena travní	Zemědělské výrobky
28	51	Anýz, koriandr, kmín, fenykl	Zemědělské výrobky
29	ex 52	Semena výslovně nejmenovaná vyjma semena květin P o z n á m k a. Sem patří na př. semena lesních stromů (těž v šíškách), semena stromů ovocných (jádra, která nejsou určena k tlačení oleje), semeno řepné, tabakové, okurkové, šípkové, melounové, nepražené žaludy atd.	Zemědělské výrobky kromě květin
30	ex 53	Všeliká semena v obáikách a podobně pro drobný prodej upravená vyjma semena květin	Zemědělské výrobky kromě květin
31	ex 56	Ovocné a lesní stromy, vrby košíkářské, ovocné keře, vinná réva, jakož i jejich sazenice, rouby, odnože a výhonky; sazenice zeleninové; sazenice (sazečky) řep, čekanky a chmele	Zemědělské výrobky kromě květin
32	57	Kořen čekankový, sušený (nepražený), též krájený	Sušená čekanka
33	58	Štětka soukenická	Zemědělské výrobky
34	59	Chmel	Zemědělské výrobky
35	ex 61	Sláma (těž řezaná), seno, stello, vše nebarvené P o z n á m k a. Senem se podle tohoto seznamu rozumějí všechny píeniny a trávy, čerstvé nebo sušené (jetel, úrodník, vojteška a pod.).	Zemědělské výrobky
36	ex 62	Kořen čekankový, čerstvý	Zemědělské výrobky
37	63	Voll	Zemědělské výrobky
38	64	Býci	Zemědělské výrobky
39	65	Krávy	Zemědělské výrobky
40	66	Mladý hovězí dobytek	Zemědělské výrobky
41	67	Telata	Zemědělské výrobky
42	68	Ovce a kozy (těž beraní, skopci a kozli)	Zemědělské výrobky
43	69	Jehňata a kůzlata	Zemědělské výrobky
44	70	Vepřový dobytek	Zemědělské výrobky
45	71	Koně	Zemědělské výrobky
46	72	Mezci, muli a osli	Zemědělské výrobky

Řídná položka seznamu	Číslo cevního sazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
47	78	Veškerá drůbež (mimo zvěř pernatou) P o z n á m k a. Sem patří i drůbež mrtvá, též vykuchaná, oškubaná nebo bez kon- četin.	Zemědělské výrobky
48	ex 74	Domácí králíci	Zemědělské výrobky
49	ex 75	Ryby sladkovodní vyjma neživé ryby sladkovodní cizího původu P o z n á m k a. Rybami cizího původu se podle tohoto seznamu rozumějí ryby do- vezené z ciziny.	Zemědělské výrobky, po při- padě maso kromě ryb cizího původu
50	78	Mléko P o z n á m k a. Sem patří též mléko mlé- kárensky ošetřené, egalizované i odstře- děné, sbírané mléko (podmáslí, syrovát- ka, žitnice) a smetana.	Zemědělské výrobky, po při- padě mléčné výrobky
51	79	Vejce drůbeží, též žloutek a bílek, tekutý P o z n á m k y: a) Sem patří též konzervovaná vejce drůbeží ve skořápce, mražený žlou- tek, mražený bílek, jakož i mražená směs žloutku a bílku. b) Na sušený žloutek, sušený bílek a su- šenou směs žloutku a bílku se seznam nevztahuje.	Zemědělské výrobky
52	ex 80	Včelí med	Zemědělské výrobky
53	ex 81	Vosk živočišný, přírodní	Zemědělské výrobky
54	ex 83	Kožasliny a kůže, obojí toliko ze zvířat jmenovaných v pol. 37 až 46 a 48, surové (mokrý nebo suchý, též solené nebo váp- něné, avšak dále nezpracované), nebar- vené	Zemědělské výrobky
55	ex 84	Chlupy, vlasy, říně, štětiny, vesměs jen ze zvířat jmenovaných v pol. 37 až 46 a 48, surové nebo vochlované, vyvařené	Zemědělské výrobky
56	ex 85	Peří (též peří drané, pápěrky a brky) a péra ozdobná, obojí toliko z drůbeže patřící do pol. 47, nebílené, nebarvené, nepotíštěné nebo jinak (na př. chemic- kým čištěním) neupravené	Zemědělské výrobky
57	ex 86	Měchýře a střeva, obojí toliko ze zvířat jmenovaných v pol. 37 až 46 a 48, čer- stvé, solené nebo sušené	Maso a masné výrobky kromě zvěřiny a ryb cizího původu
58	ex 87	Rybí jikry (vajíčka) pro chovné účely, čerstvé	Zemědělské výrobky
59	88	Máslu přírodní, čerstvé nebo solené, též přepouštěné	Mléčné výrobky

Řádná položka seznamu	Číslo celního sazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
60	89	Vepřové a husí sádlo, syrové i vyškvařené P o z n á m k a. Sem patří též výrobky podobné sádlu, jejichž obsah tuku není výlučně sádlem (umělé sádlo).	Maso a masné výrobky, po případě umělé jedlé tuky
61	ex 90	Umělé tuky jedlé těchto druhů: 1. výrobky podobné máslu přírodnímu, též přepouštěnému, jejichž obsah tuku nepochází výlučně z mléka (umělé máslo, margarin); 2. jedlé rostlinné tuky (na př. čistěný olej z kokosových ořechů, čistěný olej z palmových jader, ztužené jedlé rostlinné tuky a oleje, jako ztužený čistěný olej z kokosových ořechů, ztužený čistěný olej podzemnicový); 3. jedlé tuky zvířat jmenovaných v pol. 37 až 46 a 48 (též jedlé zbytky po škvaření těchto tuků, oleomargarin a premier jus); 4. jedlé směsi tuků uvedených v č. 2 a 3, případně i s obsahem jedlých mastných olejů jmenovaných v pol. 62 P o z n á m k y: a) Jedlým tukem se podle tohoto seznamu rozumí tuk způsobitý k lidskému požívání. b) Jedlé tuky a směsi jedlých tuků, denaturované k technickému upotřebení, nejsou jedlými tuky ve smyslu tohoto seznamu.	Umělé jedlé tuky Jedlé rostlinné tuky Maso a masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny Jedlé rostlinné tuky, po případě umělé jedlé tuky nebo maso a masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny
62	ex 102 ex 103 ex 104 ex 105 ex 106	Jedlé mastné oleje: 1. rostlinné (na př. jedlý olej řepkový, sojový, olivový, sezamový, podzemnicový, slunečnicový); 2. zvířat jmenovaných v pol. 37 až 48 (na př. olej lardový, tekutý tuk koňský); 3. jedlé směsi olejů uvedených v č. 1 a 2 P o z n á m k y: a) Jedlým olejem se podle tohoto seznamu rozumí olej způsobitý k lidskému požívání.	Jedlé rostlinné tuky Maso a masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny Jedlé rostlinné tuky, po případě maso a masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny

Řízná položka seznamu	Číslo celního sazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
		b) Jedlé oleje a směsi jedlých olejů, denaturované k technickému upotřebení, nejsou jedlými oleji ve smyslu tohoto seznamu.	
63	113	Chléb obyčejný, černý i bílý; lodní suchary Poznámka. Sem patří i obyčejné pečivo (na př. rohlíky, housky, žemle, dalaňky, večky a pod.)	Pekařské výrobky
64	ex 114	Buchty, obyčejné koláče, loupáčky, mazance a vánečky; pečivo bez přísady cukru; mleté nebo rozstrouhané pečivo	Pekařské výrobky
65	ex 117	Maso čerstvé nebo upravené (nasolené, sušené, uzené, v láku, též vařené) ze zvířat jmenovaných v pol. 37 až 48 Poznámky: a) Sem patří též maso se vrostlými kostmi. b) Rybí maso viz pol. 49.	Maso a masné výrobky kromě zvěřiny
66	ex 118	Masité droby z masa zvířat jmenovaných v pol. 37 až 48, též droby rybí vyjma droby z ryb cizího původu Poznámky: a) Sem patří na př. salámy, uzenky, jaternice, tlačenky a pod. b) Pojem ryb cizího původu viz poznámku k pol. 49	Masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny
67	119	Sýry a tvaroh Poznámka. Sem patří též tvarůžky a bryza.	Sýry a jiné mléčné výrobky
68	ex 121	Ryby nasolené, uzené nebo sušené, vyjma ryby cizího původu	Masné výrobky kromě ryb cizího původu
69	ex 122	Ryby připravené (marinované nebo v oleji atd.) v sudech vyjma ryby cizího původu	Masné výrobky kromě ryb cizího původu
70	ex 123	Kaviár a kaviárové náhražky vyjma kaviár a kaviárové náhražky z jiker ryb cizího původu Poznámka. Čerstvé jikry viz pol. 58.	Masné výrobky kromě ryb cizího původu
71	ex 128	Konzervy rybí vyjma konzervy z ryb cizího původu; konzervy z masa zvířat jmenovaných v pol. 37 až 48	Maso a masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny

Běžná polozka seznamu	Číslo celního saazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
72	ex 131	Poznámka. Sem patří též maso zvířat jmenovaných v pol. 37 až 48 upravené jiným způsobem než v pol. 66 uvedeným (na př. maso kořeněné, v rosoli, v omáče, plněné, dušené, masové paštiky, paštiky z husích jater a pod.). Poživatiny těchto druhů (v krabicích, lahvích a podobných nádobách neprodyšně uzavřené): 1. mouka a mlýnské výrobky z obilí a luštěnin (pol. 13), též v balení pro drobný prodej; 2. zrnka horděného semena (pol. 25), též v obálkách nebo jiné úpravě pro drobný prodej; vejce drůbeží, též žloutek a bílek, tekutý (pol. 51); včelí med (pol. 52); 3. maso a masné výrobky jmenované v pol. 60, 65, 66 a 68 až 71 (vyjma maso z ryb cizího původu a vyjma výrobky z tohoto masa); 4. mléko, sýry a jiné mléčné výrobky (pol. 50 a 67), též jogurt (obyčejný i ovocný) a mléko kondensované, peptonisované, sterilované, sušené; 5. chléb lepkový, chléb aleuronátový, suchar aleuronátový. Poznámka k č. 4 a 5. Sem patří též připravené dětské mléko (i s cukrem, moukou a jinými přísadami), dětské výživné moučky a dětské krupičky.	Mlýnské výrobky Zemědělské výrobky Maso a masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny Sýry a jiné mléčné výrobky Pekařské výrobky
73	ex 132	Poživatiny těchto druhů: 1. mouka a mlýnské výrobky z obilí a luštěnin (pol. 13), jsou-li upraveny pro drobný prodej; 2. masné výrobky z masa zvířat jmenovaných v pol. 37 až 48 a masné výrobky z masa ryb vyjma výrobky z masa ryb cizího původu; 3. výrobky ze živočišného mléka (na př. mléko kondensované, peptonisované, sterilované, sušené a pod.); 4. chléb lepkový, chléb aleuronátový, suchar aleuronátový. Poznámka k č. 3 a 4. Sem patří též připravené dětské mléko (i s cukrem, moukou a jinými přísadami), dětské výživné moučky a dětské krupičky.	Mlýnské výrobky Masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny Mléčné výrobky Pekařské výrobky

Číslo položky seznamu	Číslo celního sazebníku	Druh předmětu	Označení podle § 10, odst. 1, druhé věty zákona:
		Poznámka k pol. 68 až 73. Pojem ryb cizího původu: viz poznámku k pol. 49.	
74	ex 133	Dříví palivové (čítající v to hoblovačky a piliny, nikoli však brikety z nich), také kůra, roští, otýpky (fašiny), vrbové proutí, chrastí (klestí).	Zemědělské výrobky
75	ex 134	Kulatina loupáná a neloupáná, avšak dříve neopracovaná, neimpregnovaná (na př. pilářská kulatina, dřílné dříví, brusné dříví, tyče, sloupy, obručové dříví neštípané, výřezy na dyhy a loupání atd.), krajiny	Zemědělské výrobky
76	ex 138 ex 139	Rohy, paznehty, hnáty, kopyta, zuby, vesměs surové (neštípané, nerozřezané atd.), jen ze zvířat jmenovaných v pol. 37 až 46	Zemědělské výrobky
77	ex 158 ex 159	Kůry, kořeny, listy, květy, plody, borky, duběnky a pod., jen stromů lesních a ovocných, vesměs surové (nerozřezané, nemleté atd.), k barvení nebo vydělávání kůže	Zemědělské výrobky
78	ex 202	Len a konopí, surové, močené (rosené), třené, vochlované, též koudel a odpadky lnu a konopí	Zemědělské výrobky
79	ex 220	Vlna surová, praná, a její odpadky vyjma vlnu strojenou	Zemědělské výrobky
80	240	Hedvábné zámotky (kokony); odpadky hedvábné nespředené	Zemědělské výrobky
81	ex 652	Mřva chlčvská; krev zvířat jmenovaných v pol. 87 až 48, tekutá nebo sušená; kosti z těchto zvířat	Zemědělské výrobky Maso a masné výrobky kromě ryb cizího původu a zvěřiny
82	ex 653	Otruby (vyjma otruby mandlové); plevy	Mlýnské výrobky